

செவ்வயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

வேஞ்சமாக்கூடற் புராணம்.

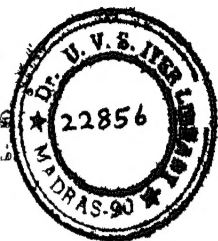
பாயிரம்.

சுருதி
விருத்தம்.

திருமகள் கருமகள் தின மினைஞ்சிற்
சுருமகள் முகமரைக் குதய குரியன்
திருமகள் குவளைசொக் கெழுமுடா மதி
பொருமக னிபமுதனடி கன் போற்றுகாம்

பரசிலம்.

வேறு.

பழுத்தவரு ளிடயமதி லுயிர்கண்மல மகற்றிடுவான் பரிந்து மிக்கச்
செழித்துறுதந லவங்குட்டி வினைஞ்சுற ளுட்டியின் நீதுறத
விழுத்தரு நின் மலமாக்கித் துணையடிக்கீழ் லிறுவியொரு விளையாட்டாற்றுஞ்
வழுத்து துரியாதிதத் தப்பாலாய் விளங்குமொன்றை மனது தட்டுகொள் உாம்.

பராசத்தி.

வேறு.

தண்மணியி னெனியபுலர் மணமு மதிக்கலையு
முயிரலிக் கதிருமென வோங்கி யெந்த ஞான்றும்
பெண்பணியாய்ச் சொற்பொருளாய்ச் சிவபெருமானுடனே
பிரியாது கலந்துவக மெல்லாமு மாகிக்
கண்மணியாயிருந் தனித்துந் துடைத்தருள் பாலிக்குங்
கண்ணி யருட் கணியமுதைச் சிவநாதத்தேனை
விண்மணியா யுயிர்க்குயிராய் மாசகன்ற ரகத்தே
வீற்றிஞ்சும் பரபவையைப் போற்றி வழிபடுவாம். (2)
உமாதிசயி. செதி-புத்தி.

வெஞ்சமாக்கட்டற்புரானம்

விசுருட்சுரர் துதி.

வேறு.

வாழலவு நதர்பொடிப்ப மலைவிலனை பிடிப்ப மழைகண்ண உம்பேற்றுக்
காணலவு மிதழிகண்ணி தாலிடை கேடனமூதி கவினக்டொண்டு
தேனலவு மினியபண்ணார் மொழிக்கிளி புன் முறுஉல்லகாடு சிறந்துமேவ
மீனலவு சிற்றூற்று செஞ்சைவிஞா தேசா பழ விலை நீப்பாரால். (உ)

பண்ணோர் மொழியம்மை துதி.

வேறு.

பண்ணோர் மொழி காமரு துமபை யொடும்
விண்ணோர் மொழி வேணமதி வேணியறா
உண்ணோர் மொழி யோதுமிட து உளர்
பண்ணோர் மொழி யமமை பசுமணி உாம். (ச)

தக்கிணாமாத்தி துதி.

வேறு.

பன்முக மாவிரிந்த பழமறைப் பாவை யந்தந
தன்முக மறிதந் கின்றித் தயங்குமப் பொருணை உர்க்குஞ்
சொன்முக முணர்த்தந் கின்றிச சுட்டியாங் கிருநது காட்டுந்
தென்முகக் கடவுள்பாநஞ் சிசையு ணிறுத்ததுவாமே. (இ)

வைரவக்கடவுள் துதி.

வேறு.

குலமுடுக்கை கிடநாகந் தோன்று பிரம கபாலமுற்றுச்
சாலவிலைநாப் பிறையெயிற்று ந நறுகண் முடுவற்பரிதேயிக்
கோவ மிருகக் கிளவடிவாய்க் குலவு விகுருத புரிகாக்குந்
கால உயிர வன்றுணைத்தாட் கருத்து ளடைப்பாமவினையறவே. (ஈ)

சுப்பிரமணியர் துதி.

வேறு.

வந்தவேள் பொடியாக மலர்ந்தவா னுதல்நனற்கண் வழியு னின்று
வந்தவேள் வியனெழுந்த சினமறித னடல் கெடுத்த வாத னன்புர்க்
கெந்தவே னையுமுதவு பரமணனி வெஞ்சைநாக றிடத்தி வேங்குந்
கந்தவே ளிருசரண கமலமுள முறவுமைத்துக் கருது வேங்குமால். (ஊ)

திருமால் துதி.

வேறு.

பூத்தானை யொளித்தானைப் பொருவினாதி பூத்தானைப் புனிகை மானன்
காத்தானை விளித்தானை யளித்தானை யமுதரக கனிவினோதக்
சூத்தானை மந்தானை யடாத்தானை யமராதிகழ் கோக்கடமமை
மேயத்தானை மூத்தானை வெஞ்சைநிரு வுத்தானை வேண்டி வாழ்வாம். (அ)

திருமகள் துதி.

வேறு.

வருநெடுமா கருணைவடி வுடையமலை மகளிடப்பான் மருவா நீன்ற
ஒருநெடுமா வேகனெனரி வெஞ்சைநனில் வால்வோயு முகணம்மற்ற
திருநெடுமால் உடைகலந்த தமாந்தடியாா வினவுமருஞ் செல்வ நலகுங்
கருநெடுமான் மருட்டுவிழி மலாமாநி னிருசரணை கருததுங் கொள்வாம். (க)

நாமகள் துதி.

வேறு.

வாணி லாமணி மாவடம புத்தகம
பாணி கொணநி பத்ம னிவைகொணுங்
காணி கோணநி கலிஷ மருங்கலை
வாணி யமமை மலரடி போறறுவாம். (ங)

சூரியபூதி துதி.

வேறு.

செஞ்ஞை யிதநச் சிறப்பும வெஞ்சையின்
மஞ்ஞை பாகன் மலரடி யுரத்தோர்
ஞஞ்ஞை யுட்புற நாடிரு ணீங்கிவாழ்
சஞ்ஞை கேள்வன் சரணஞ் சரணமே. (கச)

திரு நந்திதேவர் துதி.

வேறு.

சுருணந்தி யாவர்த்த மெருக்கலர் சூடி யேற்ற
தருணந்தி மிலேற்றருள் சமபுலின் சைவ ஞானத்
தெருணந்தி ட்சகிந்த முற்றிடுஞ் சீர்மொழிநத
அருணந்தி தேவ னணிபாத மகத்துள் ஐயப்பாம். (கஃ)

செய்கையித்த.

வினாக்களுக்கான பதில்கள்.

அகத்தியர் துதி.

வேறு.

மதியம்பொதி சூடையன்றிரு வாழந்தமிழ் மொழியுங்
கதியுந் தரு நதியுந் கொடு கவிஞன்விரி தடவிச்
சதி முந்துவில் ஊலையென்ற சுவ்வாண்ணிதி பருகிப்
பொதியந் திகழ் முனியன் கழல் புதுமென்னக முகவே. (கக)

ஆளுடைய பிள்ளையார் துதி.

வேறு.

அறந்த பாலை செங்கலெனத் தோற்ற மயிலப்பதி பொருந்தி
யிறந்த பாலை பெண்புருப்பெற் றெழநீண் முடியெம் மிறைவணிட்டு
சிறந்த பாலை யேற்றவறச் செல்விகனகச சிவகிணத்திற்
கறந்த பாலை யருந்தி யெழுங் காழிமுகிலைப் பரசுவாம். (கச)

ஆளுடைய அச்சு துதி.

வேறு.

வீணப்பாடி லாதவாரு திரிபுபற மறைமலர்க்கா வீழியிட்டேத்தம்
புணப்பாடி யரியான யருந்தாது யெழிப்பதிகம் புலந்தாமாசை
வீணப்பாடித் திரிசுல மிடமுறப் பெற்றமுனி யாளுய் மகண்
முணப்பாடித் திருநாவல் காசபய மலர்ப்புருகண் முடிமேற் கொள்வாம்.

ஆளுடைய நம்பி துதி.

வேறு.

சூழம்பாலை கிடமுளங்கைச் சுருக்கியேந்தித் தொல்லுலகி
சூழம்பாவைத் திருமுன்ன நீட்டிப்புயியிற் நமிழ்பாடித்
தூழம்பாவை பிணக்ககற்றத் தரையிலவரைத் தூதுவிடும்
வாழும்பாவை வழந்தாழ்வி மலர்ப்புருஞ்சாணஞ் சாணமக்கே. (கக)

ஆளுடைய அடிகள் துதி.

வேறு.

ஆலடி யிருந்து நால்வர்க் கருளிய நிலை குருந்தின்
காலடி யிருந்தை காட்டக் கருத்துற வுணர்ந்தோன் ஞானடி.
பாலடி யிருந் திதென்று பகர்ந்தென வாசகத்தேன்
நூலடி யிருந்து சாற்றும் தூட்டமாநவன் ஞான்போற்றி. (கக)

சண்டிகேசுரர் துதி.

வேறு.

பீழுது றுதபரையிரு பூக்களோ
டெழுதுங் கீசு^௧னினிய விழாவணி
தொழுது காணச் சுரர்க்குத் திருமுகம்
எழுது சண்டே சுரனடி யேத்து வாம்.

(௧௮)

திருந்தோண்டர் துதி.

பண்டை வேதப் பழுவெறி பத்தியாய்க்
கொண்ட நன்னெறி கொணுதுள நாமெய்
அண்டர் தம்பிராற் காக்கி யமைதிருத்
தொண்டர் பாதத் துணையெமக் குத்துணை.

(௧௯)

திருவேடந்தேவர் துதி.

வேறு.

அகஞானத் திரளுதக வகழிகடந தடைவுபெறத்
தவவேடம் பலபுனைந்து சன்மார்க்கத் தடமறிந்த
சிவவேடம் தவரோனுந் திறம்ப்யொழுருவ ரேனும்
அவர்பாத கமலமல ரண்சொகிற் கணியெமக்கே.

(௨௦)

வேறு.

தூர்பயன்.

தாரணியில் விசுருதேசீர் விளங்கு வெஞ்சைத்
தலபுராணத்தினையன் பாகக் கீகட்டிபார்
சீரணிகொள் மணமுறுவர் மகவுயிர்ப்பர்
தியனோ யகன்றுகல்விச் சிறப்புக்கொள்வர்
பேரணிகொ ணிதிபெறுவர் வெற்றியோங்கிப்
பெற்றிமிகு வாழ்நாளின் பாகப்பெற்று
ஏரணியும் வானுலக னின்பமாந்தி
இன்னியினை பதறிழந் கீழிருந்து வாழ்வார்.

(௨௧)

வாழ்த்து.

வேறு.

வானமழை பொழிக பயிர்வனம் பெருகிவினை பொருள்கள் மல்கியோங்கத்
தேனமருங் குழலயருமாடவரும னையறத்திற் சிறந்துவாழ்க
ஞானமுது வெதவெறி சைவெறி தழைத்தோங்க நாளிலததில்
ஆனமருஞ் சிவபெருமா னுலயபூசனை பெருக வன்பின் மாமேதா.

(௨௨)

* சிவபெருமான்.

அவைபடக்கம்.

வேறு.

வல்லிபங்கன் கோயில் வலம் வருங்காலே ஒருமுதம கேசர் தோன்றித்
தல்லியலெண் பொடியெழுந்த வணிந்து பழஞ்சுவடி யன்புதோன்ற நல்கிச்
சில்லியல் கொளிதை விருந்தப் பாவலிசைத்திடுதி யெனத் திருவாய் புத்துச்
சொல்லி மறைந்தருளினருள் எவசமுற்ற திருவிழி நீர்துளித்த தம்ம. (உக);

புனிதமுறு முதுசைவப் பெரியர்தரு சுவடிதனிற் புரமுன்றட்ட
தனிமுதலெம் விருதுபுரி மாண்மியங்கத்திய நடையிற் நயங்கக்கண்டே.
எனனதுசிறுமையு மகன்றலிதன் பெருமையையு மகத்தே யெண்ணியெண்ணிக்
கனவிதுவோ வெணக்கலங்கி யனுமெருசெயும் பெருமான் கனவிடுன்று.

திருநெடுமா லுத்திவரு திசைமுக னோதிடுமறையைச் சிறுருஞ் சொல்வர்
மருவுமிராயாங்கரத்து வாணனிசை சிவபூசை வனமிலாத்
இருமுடக்கை யரிவையரு யிபற்றுகிரு ரிதையாறு மெற்கின்றானல்
ஒருசிறிது மறியேன் சொல்லினும் பெருமா னுவப்புறமென் றேநலுற்றேன்.

வேறு.

வல்லிடி முழக்கிக்காட்டும் வான்மழைப் பெயலைச் சேற்றுப்
புல்லிய தவனைகத்திப் புலப்படுத்தலை மாணும்
சொல்லியல் முதலவல்லோர் சொல்க்தகு மிந்தூல்தன்னை
நல்லியல் சிறிதுமோரா நாயினேன் புகல்வதம். (உச);

பாரதீரம் முற்றுப்பெற்றது.

நாட்டுப்படலம்.

:0:

வேறு.

கலைமிகு புலவரென்றுங் கனிந்து செந்தமிழா லோதும்

அலைமிகு வானிகாஞ்சி யாம்பிரா வதிமுத்தாறு

நிலைமிகு பொன்னியுடு நீக்கறப் புணர்ந்து மல்கும்

மலைமிகு கொக்குநாட்டின் வளஞ்சிறி னுரைக்கலுற்றும். (க)

வாக்குநன் மனத்த மெட்டா மாட்சியா யுயிரினேந்தும்
ஆக்குகோ எனிப்போ னீப்போ னுமே மலத்தொடக்கை
நீஞ்சுதற் குருவையெங்கு நீநெந்திடு விடுருநலிங்கர்
தேக்குந வினக்க தன்மூற் நெந்தது கொங்குநாடு. (உ)

சர்ச்சனற் குமாராதி தகுமுனிவேங்க னனித்தம்
ஆர்ச்சனை புரிந்து போற்ற அளவிலா லின்ப மீட்டுஞ்
சிற்சலை முழுமுடச் செல்லும்பொ னனேற்ற நல்கி
பொற்சலை யெனப்பெ ரொங்கப் புரிந்தது கொங்குநாடு. (ங)

சோழநன்னாமிக்கச் சோழனாடத்தெனின வகை
ஆழிக்குழலகிந்தற வமைதலீர் வாரத்தாகாங்கோ
குழும்பு புனல்காவேரித்தாதி முட்காக்கி
வாழிடத் கொடுத்துவிட்ட வளத்தது கொங்குநாடு. (ச)

நீதிக்கிறை யன்பராக நீடுசொல்லார் படவன்
மதிக்க நல்கிடங்காணாது வண்டம்புப் பாகாத்தாற்
துதிக்கமாண் பொருங்கடந்த தாய்யசேரலர் தொல்லோர்கள்
கதிக்கநல் வரசுபுண்ட சுவிறுது கொங்குநாடு. (ரு)

பந்தையுந் தவீ மெய் பண்ணவன் பாய்ந்தமேன்மைப்
பந்தையுந் தவீ புண்ணியத்தமிழிலந்தான்
ஆன்மயற் கண்ணிபாக னருளுமோர் பாகாத்தின்
பந்தையொழியாய் நீவிந் வளத்தது கொங்குநாடு. (க)

கான்மலி தளிரும் புஷங் கனியுரு செழிந்தகாவற்
தேன்மலி மொழியார் தும்பி சேர்குழல் மேகரிவேர்வு
ஆன்மலி பானைய் நீரு மாலயம் வேள்கிசுல் கொள்
வான்மலி தளியுந் கொங்கு வழங்கலார் கொங்குநாடு. (எ)

சுருருவாக நின்றலின்பல வெனக்கொ ளம்மை
பாருது பன்னாட்டினளும் பயன்பெறு திங்காட்டெய்தி
நீருறு சடையெம்மண்ண னிகாறு மிடப்பாலேற்றே
ஒருரு வாகநிற்க உயர்ந்தது கொங்குநாடு. (அ)

வினையின் தி முளையேதென்னல் வெற்றையாக வற்றிப்
புதர்கெழி பொய்கை நன்னீர் பொருந்தி மூவாண்டினுண்ட
மதிலைநல்வளர்ச்சிகுட் வன்கரா வுமிழ்ந்த காட்சி
அதிகய மாதலானமிக் கருமையாக் கொங்குநாடு.

அடைவுள புலமைவாய்ந்த ஊழிகளிறைவன் பாலன்
புடையவர் மஞ்சை ஞவல்லி முதலிய வுயிர்களேனும்
முடையுறக் காணின் மாழ்கி முடியுறுதல்பு நல்குங்
கொடைமட முடையார் வாழ்வு கூழிடு கொங்குநாடு. (க)

அருந்துதற் குதவாரீரா யரிபுறு மாமை மின்கள்.
உநந தம்ப டிடித ளுண்கி மாநிடு துணையொன்றும்
இந்ந ளு வாழ் கட வினீடுகி ஏறறமா மற்றை மூன்று
திருந ளு நன்னிலத்து மேன்மை செறிந்தது கொங்குநாடு. (கஉ)

இந்தான் ஓடுமற்றை யிருநிலத்து யிரனைத்தம்
சங்கதமரி டதான்ந் தவமடிகி தினிதின்வாழ
முடிபுறு கருவியாய டழையு,ச நோற்று மூலம்
வந்தவா மொழிவாக ழீற்றுமதி புனை சடையற்போற்றி. (கஉ)

பனி.

வேறு.

ஓதுவானவ னருளின லிருளம ருயிர்கள்
தினாறுறுரு கடைந்துமே லெழுந்துறு செயல்போல்
காது டீனல் வெயிலெரி வெமமையாற் கருத்த
ஓதுவாரிச் சாவியாய்ப் புலியின் மேலுயர்ந்த. (கஉ)

உற்றகாலமே லெழுந்தின் ரோடிட உன்மை
யற்றமெல்லிளங் குழவி கீழ்விழுந்தனே ராகும்
சுற்றவாவிமுன் பனியென விளர்ந்து மேற்போகா
திற்றுவிழுநு பெற்றியாய வளர்வுறு மீண்டு. (கஉ)

வலியதானதேர் வாவுகாண்குறு கிரூர் குறும்புப்
பொலிவகன்றயன் மறைவுறு பழக்கினைப் பொருவும்
மெலியபுழவையும் புலர்த்துவெவ வியபனி விடிந்தவ்
கலரிமீதுறக் காண்டலு மகன்று போயினவே. (கஉ)

மெல்லவண்டடந் தடந்தடவரை யெலாமேவும்
அல்லிவெண்படாம் போர்த்தெனக்கவிந்து செவ்வறகம்
புல்லின் மென்ஓனி தன்னிலுண்ணெரி யெனப்பாந்து
செல்லுமஞ்சென வெருபெயருற்று மேற்சென்ற. (கஉ)

உயர்வுமேவுறார் தகுதிடார் தொகுதியினாடே
இயல்புகொள்ளின்மே னிலபெறு வாரொன்றேற்பு
உயரமேவவொண்ணுத புன்பனி தகுமுறவு
பயிலவன்மைகொண் டயர்வீசம் பாற்றிடைப் பார்த. (கஉ)

வரினுந்நு லெருவிடல் களைக ளெறிந்து நீர்தேக்கலிற் காப்பு
சேரினுமென்னப் பெரிதுணர் களமர் பித்தலுந் தருவினை புரிவர்
துரினுங் கினைத்துப் பொன்னிறத்தாகி குல்கொடு கதிரெழுதிந்ந்து
பாரிணம் விழுந்து வணக்கிட மகிழ்ந்தார் பண்ணைபா னிலைபெறுகளமர்.

வேறு.

செல்லான் கிழவ னிருப்பின் செயும் புலர்ந்
தில்லாளி னூடு மெனவுணர்வு பெற்றுழுவர்
வல்லா னினமிருந்து மற்றவினை யாற்றிடினும்
நில்லாது கோக்கி கிகழ்ச்சிவினை சாற்றுவவரால்.

(எக)

பல்வகைய புள்ளும் விலங்கும் பசிதீர்க்கு
செல்வனவு நன்மை செறிநூளு நன்குணர்ந்து
கொல்வனைவன் கூட்கூடர் குயம்பாணி யேத்திமுள்ளர்
சொல்லிளம்பி யான்மூய்க்கித் தோன்றினர் புன்சொல் விளம்பி. (அய)

வேறு.

சாற்றிலக் கணத்தி னுழபடையெடுத்தோர் தகவுறு மோரிருபகட்டிற்
நேற்றிய யெருத்த மிசைதுகத் தடியைத் தூக்கிவைத் திருகண்ணி
யேற்றுயர்சுவலி னவெலினிலேர்க்கா லிசைவுறப் பொருத்தி நீண்டததை
ஆற்றலா லிசைத்து மற்றுளவற்றை யடைவுறப் புட்டினருழுவர் (அக)

ஏத்துறுமேழி தனையிடக் கரத்திலின்புறப் பற்றியேருட்டு
கூர்த்துள சிறுகோல் வலக்கரம் பிடித்துக் குறுங்கவைக் குளம்படிசெங்
பூத்ததீற் றத்துநெரியரு மருப்புப் போத்துக ஞரப்பி வன்றறையி [கட்
னோர்த்தியாயப் படைச்சால் கோலநன் குழுதல் கிகழ்த்தினர் மருத்தி
துழுவர். (அஉ)

கவுணியர்மதலை தடவலுஞ் செழியன் கனமுட நேர்பெறன் மானத்
தவழ்தரு பரம்பு தைவர வுயர்வு நாழ்வுசீர் திருத்திய பழநர்
தவவகச் சிவம்ப ரார்த்தமாப் புறத்துந் தாயிக்குஞ் சிவகுருங்கா
வுவனுறு நாறப்பறித்தயற் புறத்து முழுத்தியர் கட்டுமேவுவரால். (அக)

வரினு ந்நு லெருவிடல் களைக ளெறிந்து நீர்தேக்கலிற் காப்பு
சேரினுமென்னப் பெரிதுணர் களமர் பித்தலுந் தருவினை புரிவர்
துரினுங் கினைத்துப் பொன்னிறத்தாகி குல்கொடு கதிரெழுதிந்ந்து
பாரிணம் விழுந்து வணக்கிட மகிழ்ந்தார் பண்ணைபா னிலைபெறுகளமர்.

வேறு.

செல்லான் கழுகுனிருப்பின் செபு புலந்தே
இல்லாந் னாடு மெனவுணர்வு பெற்றழுவா
வல்லா னினமிருக ஓ மறறவினை யாற்றிடினும்
நில்லாது நோக்கி நிகழ்ச்சிவினை சாற்றுவரால். (அடு)

பல்வகைய புள்ளும் லிலங்கும் பசிலீந்து
செல்வனவு நன்மை செறிநாளு நனகுணந்து
சொல்வனைவன் கூன்கூடக்க ஈயப்பாணி யேந்திமள்ளர்
சொல்விளம்பி யான்மயங்கித் தோன்றினர்புன் சொல்விளம்பி. (அசு)

அரிநதிடுவா சேர்த்திடுவ ரடுக்கியரி யாட்ச்சுமைகள்
வரிநதிடுவா தூர்நிடுவர் வலிமைபுறந தலையில்வைப்பர்
தெரிந்து களததேபலபோர செப்துகரும் பசுந் தா
விரிந்த கலைக் குரகுதுடைப்பால் வேறுசெய்தார் பலாஸமுற்றும். (அள)

கொம்பசையு முலையெய்தி ருவிபொலிவெல் லினைகதூற்றப்
பம்பியுள்ளீ டணைதில்லப் பசுபுகளெந கையபரந்த
சம்புரைய சித்தாந்த சைவமுனை புன்ம, ப்பெய்க்
கும்பின ரிகுந் தோருணிநய நாம பாணமையென. (அசு)

சட்டையரு செஞ்சால் யினிவ்விதைநெ லினிதெடுத்த
கோட்டைகட்டி யிறையாதி கொடுப்பவளித தெஞ்சியன
மொட்டைருமைச சகடந்தி முதுகுகஞ்சி யந்தன்மசுது
வீட்டுவரு வ்ருக்தாமி லேட்டைக்கொள்வா ருமுமுழுவர். (அசு)

செஞ்சாலி வள மன்றிக தென்னேப யூக்காய் திரையன்
மஞ்சாடு நெட்டிலைய வானரமபைக் குலப்படப்பை
செஞ்சேனை கருணை*நிசி செங்கரும்பு ரவோக்கொம்பு
மெஞ்சாக பவன்பெருகி ததலும பயன்பெருகி. (அசு)

மரைவாய்சேர் கயல்கவவு மடநாளை மருதமர்ந்து
தரைவாயே ருழுவர்கிணை தனிந்நெருவி வாய்திரப்பக்
கரைவாய் நின்றருககுரவை களித்தாடு கடைசியாகள்
நிரைவயலீழ்ந திடவாப்பால் நீர்நாயாழ்ந் தொடுங்கிடமால். (அசு)

பெற்றதாய் வளர்த்துநீடாப் பெடைக்குயில்கு விடுஞ்சோலை
யுற்றான் கரைசைபொன்னி யொடுவானி கூடுநாறு

எரினுகன்ற லெருவிடல் களைக னெறிந்து நீர்தேக்கலிற் காப்பு
சேரினுமென்னப் பெரிதுணர்க்காமர் தீத்தலுந் தருவினை புரிவர்
துரிலுந் கிளைத்துப் பொன்னிறத்தாகி சூல்கொடு கதிரனமுதிர்ந்து
பாரிலும் விழுந்து வணங்கிட மகிழ்ந்தார் பண்ணைபா னிலெய்லகனமர்.

வேறு.

செல்லான் கிழவ னிருப்பின் சேயும் புலர்ந்
தில்லாளி னோடு மெனவுணர்வு பெற்றழகர்
வல்லா னினயிதந்து மற்றலினை யாற்றிடினும்
நில்லாது நோக்கி கிழிச்சிவினை சாற்றுவாரால். (எக)

பல்வகைய புள்ளும் விலங்கும் பகிழ்ந்து
செல்வனவு நன்மை செறிநாளு நன்ருணர்ந்து
கொல்வனைவனு கூன்கூர்ம் சூயம்பாணி யெத்திமன்னர்
சொல்விளம்பி யானையங்கித் தோன்றினர் புன்சொல் விளம்பி. (அல)

வேறு.

சாற்றிலக் கணத்தி னுழுபடையெடுத்தோர் தகவுறு மோரிருபகட்டிற்
சூற்றிய யெருத்த மிசைகுகத் தடியைத் துக்கிகைத் திருகண்ணி
யெற்றுயர்சுவலி னடுவினிலோக்கா லிசைவுறப் பொருத்தி நீள்வடத்தை
ஆற்றலா லிசைத்து மற்றுளவந்தற யடைவுறப் புட்டினருழவுர். (அக)

வத்துறுமேழி தனையிடக் கரத்திலின்புறப் பற்றியேருட்டி
கூர்த்துள சிறுமேகல் வலக்கரம் பிடித்துக் குறுக்கவைத் குளம்படிசெங்
புத்திற் றத்துளெரியிரு மருப்புப் போத்துக ரூர்ப்பி வந்தரையி [கட்
னோர்த்தியாய்ப் படைச்சால் கோலிநன் குழுதல் கிழ்த்தினர் மருத்தி
னுழவர். (அஉ)

கவுணியர்மதலை தடவலுஞ் செழியன் கணமுட கேர்பெறன் மானத்
தவழ்தரு பரம்பு தைவர வுயர்வு நாழ்புலிர் திருந்திய பழுவன்
தவவகச் சிவம்ப ரார்த்தமாப் புறத்துந் தாழிக்குஞ் சிவருருகிகர
வுவனுறு காறுபறித்தயற் புறத்து முழுத்தியர் கட்டுமேவுவாரால். (அங)

எரினு னன்ற லெருவிடல் களைக னெறிந்து நீர்தேக்கலிற் காப்பு
சேரினுமென்னப் பெரிதுணர்க்காமர் தீத்தலுந் தருவினை புரிவர்
துரிலுந் கிளைத்துப் பொன்னிறத்தாகிச் சூல்கொடு கதிரனமுதிர்ந்து
பாரிலும் விழுந்து வணங்கிட மகிழ்ந்தார் பண்ணைபா னிலெய்லகனமர்.

வேறு.

செல்லான் கிழவனிருப்பின் செய்யும் புலர்ந்தே
இல்லாளி னூடு மெனவுணர்வு பெற்றுழவர்
வல்லா ளினமிருந்து மற்றவினை யாற்றிடினும்
நிலவாது நோக்கி நிகழ்ச்சிவினை சாற்றுவரால்.

(அடு)

புல்வகைய புள்ளும் விலங்கும் பசிதீர்ந்து
செல்வனவு நன்மை செறிநாளு நன்குணர்ந்து
சொல்வனைவன் கூன்கூர்க்க சூயம்பாணியேந்திமன்னர்
சொல்லினம்பி யான்மயங்கித் தோன்றினர்புன் சொல்லினம்பி.

(அசு)

அரிந்திடுவர் சேர்த்திடுவ ரடுக்கியரி யாய்ச்சமைகள்
வரிந்திடுவர் தூக்கிடுவர் வலிமையுறத் தலையிலவைப்பர்
தெரிந்து களத்தேபலபோர் செய்துகளும் பகட்டினதின்
விரிந்த கவைக் குரத்துவைப்பால் வேறுசெய்தார் பலாலமுற்றும்.

(அஎ)

கொம்பசைய முலமையெதிர் குவிபொலிநெல் லினைத்துற்றப்
பம்பியுள்ளீ டணைகில்லாப் பழடிசனெங் குணம்பரந்த
சம்புசைவ சித்தாந்த சைவரமுனை புன்மதப்பேய்க்
கும்பலின ரிகந்தலை குனிந்தோடும் பான்மையென.

(அஅ)

ஈட்டவரு செஞ்சாவி யினின்விதைநெ லினிதெடுத்து
கோட்டைக்கட்டி யிரையாதி கொடுப்பவளித் தெஞ்சியன
மோட்டெருமைச் சகடேற்றி முதுகனஞ்சி யத்தமைத்து
வீட்டுவரு விருந்தோம்பி வேட்கைகொள்வா ருழுமுழவர்.

(அக)

செஞ்சாவி வளமன்றித் தென்னாபழுக்காய் திரையன்
மஞ்சாடு நெட்டிலைய வானரம்பைக் குலப்படப்பை
செஞ்சேனை கருணை*நிசி செங்கரும்பு ரவேர்க்கொம்பு
மெஞ்சாது பயன்பெருகி ஈதலுறும் பயன்பெருகி.

(அஃ)

மரைவாய்சேர் கயல்கவ்வு மடநாரை மருதமர்ந்து
தரைவாயே ருழவர்கினை தனின்வெருவி வாய்திறப்பக்
கரைவாய் நின்றருங்குரவை கனிந்தாடு கடைசியர்கள்
நிரைவாய்வீழ்ந் திடவார்ப்பால் நீர்நாயாழ்ந் தொடுக்கிடமால்.

(அஃ)

பெற்றதாய் வளர்த்துவிடாப் பெடைக்குயில்கூ விடுஞ்சோலை
யுற்றவான் கரைசைபொன்னி யொடுவானி கூடுநறை

பெற்றமூர் சிவக்கொழுந்தார் பேருருங் கருவுரும்
மற்றமா தலமுநிலை மருதினிசை சொல்வெளிதோ.

(கஉ)

பாடவளி யிசைகடந்தற் பாவையரு மாடவரும்
ஊடலுடன் கூடனிகழ் வுறுமருதத் திணைபுகன்றும்
கோடலுறு மருதமுல்லை குறிஞ்சிவரு பொருள்கடம்மின்
கூடலின்றி மயங்குதிணை மயக்குமிறை யனவிசைப்பாம்.

(கஉ)

திணை மயக்கம்.

முல்லை—குறிஞ்சி.

வேறு-

வாகைப பூ முடிவாளைச்சி மெல்லடித்
தோகை முல்லை துகைகோப மெய்ந்நிடும்
பாக*மாடப் பகங்காய் விராச்சிவல்
நாக வேன நரையா னயிலுமால்.

(கஉ)

குறிஞ்சி—முல்லை. முல்லை—மருதம்.

தேன ளந்து சிலம்பின் மடந்தையர்
ஆனி னெய்பா லரிவைபாற் கொள்வரால்
கூனி ளங்கொளுங் கொள்வ ருழுத்தியர்
போன கச்சொல் பொதுவியர்க் கீந்தரோ.

(கஈ)

குறிஞ்சி—முல்லை. முல்லை—குறிஞ்சி.

மலையின் வேங்கை மாத்தின்மேன்முல்லையின்
நிலைக்கா லாதினை யோடிப் படர்ந்திடும்
மலையின் முல்லை மருதமுக்கு வட்டினை
நலவ ரைக்கறி நாடிமேற் றாவுமால்.

(கஊ)

மருதம்—குறிஞ்சி.

சேம்பி லைச்செவிச் சிற்றவல் லெறுவந்
தோம்பி நீத்த ஊயற்கழை யுண்டிடும்
ஆம்ப னீள்பனை யேறுகு ணப்பொகிங்
காம்பு நீள்வரை ஓ யோசை கறிக்குமால்.

(கஎ)

முல்லை மருதம்

மத்தொ லிக்கு மருண்டெழு வாரணம்
முத்தொ ளிச்செய் விழுவடை மோட்டனம்.
சுத்தி யோடு களைப்பறக் கோவியர்
வைத்த பாவி னயின்னுண் மறுமுமால்.

(கஅ)

படுகாவ யற்செறி பாங்குள கொங்கினிற்
திணைம யக்கஞ் சிறிதள வேரதினும்
படுகையி டக்கைப் பிரான்வெஞ்சை மாநக
ரினையி லாவளச் சீரு மியம்புவாரம்.

(கஆ)

கூப்பு உள்பட திரு விருத்தம்-கஉக.

நகரச்சருக்கம்.

செறு.

திருவின் மிக்கவிந் நாட்டிடைச் சிறந்ததென்று
பொருக னைக்கணைத் தேவரு மாவரும் போற்றக்
கருவி ழிக்கணைம் மம்மைபண் ணார்மொழிக் கனியோ
டருமை யெம்பிரா னமர்வது விகிருதமர நகரம்.

(க)

வண்மை நீடிய கொங்குநா டகன்றவான் மற்றத்
தண்மை வானுறு முடுகணம் பிரநகர் சார
வண்மை நீங்கிட மிளங்கிடு முழுமதி நிகரும்
பெண்மை பாதிய னாரொளிர் விகிருதையம் பேரூர்.

(உ)

கருணை நீடிய விழிவலை மாதுடன் காரின்
முருகு லாவுகொன் னைத்தொடை மோலியற் போற்ற
திருநி லாமண மோனிக ணிலைவிறை செநிவால்
பொருவில் ஞானமே உருவமாம் விகிருதமா புரியே.

(க)

செல்வம் வேண்டுகர் மணவினை வேண்டுகந் தேர்ந்த
கல்வி வேண்டுகர் மகவிலை வேண்டுகந் கருத்திற்
பல்வ கைப்பொருள் வேண்டுகர் பலகுழாம் வியந்து
தல்வி ழாவக லாதுசெய் வதுவெஞ்சை நகரம்.

(ச)

பெற்றமூர் சிவக்கொழுந்தார் பேருருங் கருகூரும்
மற்றமா தலமுநிலை மருதினிகை சொல்வெளிதோ. (௧௨)

பாடவளி யிசைகூந்தற் பாவையரு மாடவரும்
ஊடலுடன் கூடனிகழ் வுறுமருதத் திணைபுகன்றும்
கோடலுறு மருதமுல்லை குறிஞ்சிவரு பொருள்கடம்மின்
வாடலின்றி மயங்குதிணை மயக்குமிறை யளவிசைப்பாம். (௧௩)

திணை மயக்கம்.

மூல்லை—குறிஞ்சி.

வேறு-

வாகைப் பூ முழுவாணைச்சி மெல்லடித்
தோகை மூல்லை துகைகோப மேய்ந்திடும்
பாக*மாடப் பசங்காய் விரற்சிவல்
நாக வேன நரையா னலிலுமால். (௧௪)

குறிஞ்சி—மூல்லை. மூல்லை—மருதம்.

தேன ளந்து சிலம்பின் மடந்தையர்
ஆனி நெய்பா லரிவைபாற் கொள்வரால்
கூனி ளங்கொளுங் கொள்வ ருமுத்தியர்
போன கச்சொல் பொதுவியாக் கீந்தரோ. (௧௫)

குறிஞ்சி—மூல்லை. மூல்லை—குறிஞ்சி.

மலையின் வேங்கை மரத்தின்மேன்மூல்லையின்
நிலைகொ லூதிகை யோடிப் படர்ந்திடும்
மலரின் மூல்லை ௦ மதுலைக்கு வட்டினை
நலவ ரைக்கறி நாடிமேற் றுவுமால். (௧௬)

மருதம்—குறிஞ்சி.

சேம்பி லைச்செவிச் சீற்றவல் லேறுவந்
தோம்பி நித்த வயற்கழை யுண்டிடும்
ஆம்ப லீன்பிணையேறுகு ணப்பொடுங்
காம்பு நீள்வரை ௦ யோசை கறிக்குமால். (௧௭)

முல்லை மருதம்.

மத்தொ லிக்கு மருண்டெழு காரணம்
முத்தொ ளிச்செய் விழுவடை மோட்டனம்

கத்தி யோடு களைப்பறக் கொலியர்
சைத்த பாவி னயின்றண் மகிழுமால்.

(கஅ)

பனைவ யற்செறி பாக்குள கொங்கினிற்
தினைம யக்ஞஞ் சிறிதள வோநிலும்
புறையி டக்கைப் பரான்வெஞ்சை மாநக
ரினையி லாவளச சீரு மியம்புவாம்.

(கக)

காப்பு உள்பட திரு விருத்தம்-கஉசு.

ந க ர ச் ச ரு க் க ம் .

—X—X—X—X—X—

ஹை.

திருகின் மிக்கநீர் ஈட்டிடைச் சிந்தித்தெழு
பொருக னாக்கலணத் தேவரு முயரும் போற்றக்
கருவி ழிச்செணம் மம்மைபண் ணொன்மொழிக் கனியோ
டருமை பெய்ப்பிர னமர்வது விதிருதமா நகரம்.

(க)

வண்மை நீடிய கொங்குநா டகன்றவான் மற்றத்
தன்மை வரலுறு முடுகணம் பிறநகர் சார
வண்மை நீங்கிட விளங்கிடு முழுமதி நிகரும்
பெண்மை பாறிய னொராளிர் விகிருதையம் பேரூர்.

(உ)

கருணை நீடிய விழிவலை மாதூடன் காரின்
முருகு லாவகொன் னைத்தொடை மோலியற் போற்ற
திருவி லாமன மோனிக ணிலைநிறை செறிவால்
பொருவில் ஞானமே உருவமாம் விகிருதமா புரியே.

(ஈ)

செல்வம் வேண்டுகந் மணவினை வேண்டுகந் தேர்த்த
கல்வி வேண்டுகந் மகவிலை வேண்டுகந் கருத்திற்
பல்வ கைப்பொருள் வேண்டுகந் பலகுழாம் வியந்து
தலுவி ழாவக லாதுசெய் வதுவெஞ்சை நகரம்.

(உ)

அலகி லாமுது மறைசொலி முடிவுறு தமையும்
உலக னைத்தினு னுறுப்பான் விளக்கமா போங்கும்
தல்மி சைப்பெறு சீர்மையாற் றவத்தருஞ் சாரும்
இலகி லுரினை விகிருதமா புரியென விசைப்பார்.

(இ)

மறிதி ரைக்கட னீரினை வல்லிவா னேற்றிச்
கிறுது ளிப்பட சிற்பக லீழுநில நியங்க
நெறித் னிறநன தாவுறு பொருளினே நிதமும்
வறிய ருக்குமீ வேளர்நிறை வளத்தது வெஞ்சை.

(ஈ)

மேரு மாமலை விகிருதனார் விளக்குபொற் கோயில்
சாரு வேலையுந் தீவுமவ் வணிநகர் தாவு
சீரு லாவுசக் கிரமலை புடைமதில் சிறப்பு
நேரு மப்புறக் கடல்புறத் தகழினை நிகர்க்கும்.

(எ)

எங்கு நோக்கினு மண்டப மிமயவ ரிருக்கை
எங்கு நோக்கினு மிமயவர் மானநெய்த் தீபம்
எங்கு நோக்கினு மிசையியம் நாட்டியப் பெருக்கு
எங்கு நோக்கினும் தோத்திர மீசனற் கோயில்.

(அ)

வேறு.

கடவிளங் கன்னி காரமார் கொன்றை குருந்துமந் தாரைபொன் னலரி
தாவிடு முல்லை மல்லிகை சாதி தவனக மருப்பச்சை வெட்சி
காவிதா மரையுந் பலமுத லாகக் கருதுநால் வகைச்செழும் பூக்கண்
மேவுநந் தனங்க ளிந்திரன் வனத்தின் மேன்மையாய்ப் பலவிளங்குமால். (க)

அழகுறு மாச்சீ ரணிவிளச் சீரு மான்றகாய்ச் சீர்கனிச் சீருஞ்
செழிநிழற் சீர்பூச் சீர்புறச் சீருந் திகழ்தரு செய்யுளை மாணும்
பொழிறனிற் பொன்காற் பூவையுஞ் சுகமும் புகழ்முறைப் பண்ணடைவேத்தி
பழவட மொழியின் மறைப்பொருள் பொறுத்திப் பகர்ந்திட மயிலடிநடிக்கும்.

நேறி வோர்ப்புக் கடைப்பிடி வாய்மை நிறைகுண முள்ளிலார் புறத்திற்
சீரதாய் விளக்கன் மானவா னோங்கித் திதழ்சம்பு கனியிறுந் காட்டும்
பேரரறு வணக்க மின்புநீன் பொறையும் பேரதமு மகத்துறக் காட்டாப்
பேரறி வினர்போன் மாதுளாவினவு பெய்கனி யானின்று காட்டும். (கக)

சாற்றுதற் கரிய நலனெலா மொருங்கே சார்ந்தக னனிறை வற்றே
வற்றவை பலர்க்குந் தெரிதாத் திருந்து மீடினமே தாலியர்ப் போன்று
தோற்றவல் கோது விதையற முதிருஞ் சுவைநிமிர் தீங்கனிக்குலைகள்
வற்றிய வன்ன கணுத்தொறு மிலகுநலந்திகழ் திராட்சையாக் கோரும். (கஉ)

மதரார் தனத்தை யெதிர்க்கவா யற்றோம் வனப்புறத் திரண்டிலே முலகோர்
ஒதழுப் புடையைப் படைத்துளேஞ் செய்வ தோர்ந்திலே மெனப்பசங்குரும்
தீதறத் தாங்கத் தாங்குதெங் கருகச் செவ்வியாய் முக்கினுக் குடைந்து பை
தாதுகச் சிவந்து மலர்மலரிலவு சண்பகத் தலைவிரித்தலையும். (க௩)

பெற்றதா யுள்ள முவப்புற மகவைப் பெட்புறக் கொடுத்தலுங் கைத்தாய்
பொற்றனிர்த் கையா லேந்தல்போற் செவ்வீ புனைமினார் மகிழ்கொடுதழுவற்
குற்றநற் குரவம் பாவையை யீன்றங் குதவலுந் தண்முகை விரிந்து
நற்றுறைக் கமலப் போததை யேந்து நனிதிகழ் ஞாலிகள் சிறக்கும். (க௪)

கவையரி தேமாங் கனியுணக் கெஞ்சிச் சோர்வுறு கடுவலுக்கிரங்கி
நலையறு மந்தி யூடல்தோந் துவப்பு நல்கிடக் கண்டபேட் டன்னம்
உவமையின் முட்டாட் கமலவீட் டொளிக்க வோதிமச் சேவனுண் மாழ்கி
கலலற நோக்கிப் புலவிதீர்த் தணையுங் கயல்பிறழ் வாலிகள் பலவூல் (க௫)

நானழும் புழுகுங் கருப்புர முதல நறுமனக் கலவையும் புதிய
தேனுலா மலருங் குங்குமச் சேறுந் தியிர்த்தபூங் கொம்பனர்க் குடைந்த
மீனுலாம் பொய்கை மூழ்கிமெப் சேந்த மிளிர்ப்பெடை யோதிமஞ்சார்
நனமா வையங் கொடுவனச்சேவ லின்புறப் புல்லலுக்கஞ்சம். (க௬)

வேறு.

சதமக பதிமுத லமரர்க டகவுற
அதிமகிழ் வுறுபொது வணினகர் வளமிது
புதுமைகண் மிகவின புடைநக ரழகுற
வதிதரு மெழிலினை வரன்முறை புகல்வாம். (க௭)

புடை நகர்.

வேறு.

நதிகிரி வனுமித னுப்ப ணுற்று மும்
மதமொடு தறுகண்வெண் மருப்புமேழுயர்ந்
ததிரம ராற்றிடு மரச வாபல
வதிதரு கூடமம் மருங்கு நீடுமே. (க௮)

வெச்சகதி ரவனமர் தேரின் முற்செயலும்
ஐங்கதி பெறுமொன ரறமிதித்திடும்
செங்கட லேழையுஞ் சேர வாவிடு
பங்கமில் பரிசெறி பந்தி யெண்ணில. (க௯)

அலகி லாமுது மறைசொலி முடிவுறு தமையும்
உலகனைத்தினு னுறுபிரான் விளக்கமா போங்கும்
தலமி சைப்பெறு சீர்மையார் நவத்தருஞ் சாரும்
இலகி ஸுரினை விநிருதமா புரியென விசைப்பார்.

(6)

மறிநி லாக்கட னீரினை வவ்விகா னேற்றிச்
சிறுது ளிப்பட சிற்பக னீமுடில் திபக்க
நெறித னீற்றநா தாவுது பொருளின நிதமும்
வறிய ருக்குமி வேளீர்நிறை வளத்தது வெஞ்சை.

(க)

மேரு மாமீல விகிருதனார் விளங்குபொற் கோயில்
சாரு வேலையுந் தீவுமய வணிகநர் தாவு
சீரு லாவுசக் கிரமீல புடைமதில் சிறப்பு
நேரு மப்புறக்கடல்புறத் தகழினை நிகர்க்கும்.

(எ)

எங்கு நோக்கினு மண்டப மிமயவ ரிருக்கை
எங்கு நோக்கினு மிமயவர் மானசெய்த் தீபம்
எங்கு நோக்கினு மிசையிபம் நாட்டியப் பெருக்கு
எங்கு நோக்கினும் தோத்திர மீசனற் கோயில்.

(அ)

பொறு-

கூவிளங் கன்னி காரமார் கொன்றை குருந்துமற் தாரைபொன் னலரி
தாவிடு முல்லை மல்லிகை சாதி தவனக மருப்பச்சை வெட்சி
காவிதா மரையுந் பலமுத லாகக் கருதுநால் வகைச்செழும் பூக்கண்
மேவுநர் தனங்க ளிந்திரன் வனத்தின் மேன்மையாய்ப் பலவிளங்கிடுமால்.

(க)

அழகுறு மாச்சீ ரணிவிளச் சீரு மான்றகாய்ச் சீர்கனிச் சீருஞ்
செழிநிழற் சீர்பூச் சீர்புறச் சீருந் திகழ்தரு செய்யுளை மாணும்
பொழிநனிற் பொன்கார் பூவையுஞ் சுகமும் புகழ்முறைப் பண்ணடைவேத்தி
பழவட மொழியின் மறைப்பொருள் பொறுத்திப் பகர்ந்திட மயிலடிநடிக்கும்.

நேறி வோர்ப்புக் கடைப்பிடி வாய்மை நிறைகுண முள்ளிலார் புறத்திற்
சீரதாய் விளக்கன் மானவா னேங்கித் திதழ்சம்பு கனியினுற் காட்டும்
பொரறு வணக்க மின்புநீள் பொறையும் போதமு மகத்துறக் காட்டாப்
பேரறி வினர்போன் மாதுளைவிளவு பெய்கனி யானின்று காட்டும்.

(கக)

சாற்றுதற் கரிய நலனெலா மொருங்கே சார்ந்தக நனிகிறை வுற்றே
ஏற்றவை பலர்க்குந் தெரிதரத் திருத்து மீடினமே தாலியர்ப் போன்று
தோற்றுவல் கோது விதையற முதிருஞ் சுவைநிமிர் திங்கனிக் குலைகள்
காற்றிய வன்ன கணுத்தொழு மிலகுநலந்திகழ் இராட்சையாங் கேசர்

(கக)

மதார தனத்தை யெதிர்க்கவா யற்றோம் வனப்புறத் திரண்டிலே முலகோர்
ஒதமுப் புடைமைப் படைத்துளோஞ் செய்வ தோர்திலே மெனப்பசங்குரும்
திறந் தாங்கத் தாங்குதெங் கருகச் செவ்வியாய் மூக்கினுக் குமைந்து பை
தானகச் சிவந்து மலர்மலரிலவு சண்பகத் தலைவிரித்தலையும். (௮௩)

பெற்றதா யுள்ள முடிப்புற மகவைப் பெட்புறக் கொடுத்தலுங் கைத்தாய்
பொற்றளிர் கையா லேற்றல்போற் செவ்வி புணமினா மகிழ்கொடுந்முற
குற்றந் குரலம் பாவையை யின்றக் குதவலுந் தண்முகை விரிந்து
நற்றிறைந் கமலப் போதலெத யேந்து நனிதிகழ் வாவிகள் சிறக்கும். (௮௪)

கனையறி தேமால் கனிபுணக் கெஞ்சிச் சோர்வுறு கடுவலுக்கிரங்கி
நவையறு மந்தி யூடல் தோந் துவப்பு நல்கிடக் கண்டபேட் டன்னம்
உவமையின் முட்டாட் கமலவீட் டொளிக்க வோதிமச் சேவலுண் மாழ்கி
கவலற நோக்கிப் புலவிதீர்த் தணையும் கயல்பிறழ் வாவிகள் பலவால் (௮௫)

நானமும் புழுஞ்சு கருப்புர முதல நறுமனக் கலவையும் புதிய
தேனலா மலருந் குங்குமச் சேறுந் திமிர்ந்தபூக் கொம்பனாக் குடைந்த
மீனாலாம் பொய்கை மூழ்கிமெப் சேந்த மிளிர்பெடை யோதிமஞ்சார்
நனமா வையங் கொடுவனச்சேவ லின்புறப் புல்லலுக்கஞ்சம். (௮௬)

வேறு.

சுதமக பதிமுத லமர்க டகவற
அதிமகிழ் வுறுபொது வணிநகர் வளமிது
புதுமைகண் மிகவிளை புடைநக ரழகுற
வதிதரு மெழிலினை வரன்முறை புகல்வாம். (௮௭)

புடை நகர்.

வேறு.

நதிகிரி வனமித னுப்ப னுற்று மும்
மதமொடு தறுகண்வெண் மருப்புமேழுயர்ந்
ததிரம ராற்றிடு மரசு வரபல
வதிதரு கூடமம் மருங்கு நீடுமே. (௮௮)

செங்கதி ரவனமர் தேரின் முற்செயலும்
ஐங்கதி பெறுமொனா ரறமிதித்திடும்
செங்குட லேழையுஞ் சேர வாவிடு
பங்கமில் பரிசெறி புந்தி யெண்ணில. (௮௯)

வாம்பரி புண்பன வலிய காவின
காம்புறு கொடியிற் கனத்தி டட்டின
கூம்புறு மிசைமணி கொடிநாதி நெருண்
தேம்படு படலையார் தேர்க ளெண்ணில (உ0)

பாம்புலிப் போத்தனார் பயந் டெந்திடார்
காம்பிந் கூர்றையுங் கடியு மார் ளலார்
ஆய்படை மாகரி யமரிற் றேர்க ளுளார்
ஒய்வில்லையார் வீரர்கல் ளாரிழுந் டுள். (உ1)

அச்சுநன் மத்திகை யரண நந்தகம்
கச்சயே லவகுசங் கலின மந்தனம்
குச்சமெம் புறையலம் கோடுங் கொ ள்ளணி
அச்சகம் புகழ்வினை யானர் சாலபம். (உ2)

நீரினும் வானினு நிலத்தி டெங்கனங்
கோரிய வகைசெலல் குறித்த டெவலைபும
நீருறு மாலியில் நிறைபல் டெய்யில்
சீருற வியற்றுவோர் சேர் பர்பல. (உ3)

•வான்பெய லற்றிடு வற்க டத்தினும்
ஆன்முதற் மாந்தர்க ளளவு முண்பன
மேன்மிக வமைததபல் விநக்க ளஞ்சியம்
மாண்மலி வயதென மன்னு மாண்டரோ. (உ4)

அடையல ரடல்கெட வடக்கும் நால்வகைப்
படைபடை முதலிய பாரிப் பாசெறி
புடைநகர் நிலைசில புகன்ற தின்புறு
மிடைநகர் வளமினி யியம்பு கின்றதே (உ5)

இடை நகர்.

ஏற்றி லாடிய சுரிமுகக் குடவளை யேங்கித்
தேற்று நீர்வயல் வரம்பிடைத் தவழ்ந்துமேற் சென்று
சீற்றம் நீங்கிடா தொளித்துறு வெண்மணற் குன்றின்
தோற்றம் ஸீற்றுறற் கினியதென் றரிவையர் சூழ்வார்.

கள்ள லம்புறு நெய்தலு மாம்பலுங் கதுவி
புள்ள லம்புறு மோடைவாய்க் காளையர் போந்து

KAHAMAHOPADHYA
DR. U. V. S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-80

உள்ள லம்புமுன் னிற்றஹி மாதரா ரோர்ந்து
கன்ன மோர்ந்தன மென்றகங் கடிந்தவர்க் கடிவார். (உஎ)

மாரணர் தியுங் காளமு நாரியு மற்றும்
ஆரவாரமார் தேமலர்த் துடவையி லந்தி
நேரயிங்கித விழைவுறக் காளையர் நீரையும்
கூயிற்கணுர் கோட்டியும் நிதநிதங் குலவும். (உஅ)

கந்த ருத்தேநேர் சிவணலிற் கந்தியின் கழுத்து
நொத்தி டச்சுருக் கிட்டிழுத் தாலென துவல
சிந்து மொள்ளொளி மணிவடத் துசலிற் சிறக்க
உந்தி உந்திமே லாநிவர் துற்றசைந் தோங்க. (உக)

அமல வரவியுட் புனல்துடை மாதரா ரதரங்
குமுத மென்றுகண் ணுந்பல மென்றில குமுகக்
கமல மென்றுகீ ளிருள்குழ லென்றுளங் கருதி
அமர வண்டிவந் தீணதரத் திடுக்கென வாய்வார். [உஃ]

மருவில் போய்கையு ளாட்டயர் மங்கையர் வதனம்
மருவிரிந்துள வேனத் தாழ்ந்து கண் மறைய
உருகு மாடவர் வாரிசுமுகமென வன்னிப்
பருவின் முத்தமிட் டிடல்குறித் தந்நலார் பழிப்பார். [உகி]

வெறு:

வடுவகிர் கண்ணாற்புனல்விளை யாட்டின் மென்றுகி னனைதலும் வாய்ந்தாங்
குடுவடி வளைத்தும் வெளியுற நாணி ஒள்விழி புடைத்தடங் காதால்
கடுகென வோடிக் காதலர்நயனங் கரத்தினுன் மறைத்தலுங் களிப்புக்
கொலெளத்தானே மார்புறத்தழுவக் கோதையர் குழைந்துகூ சுவரே. [உஉ]

பாற்குட்டமுடைந்து சொரிதல்போனிலவு சொரிதரு பளிக்குமே டையினில்
சேற்குரு விழியார் பந்துவின்றாடத் தேன்முரல் குழலினி லிருந்து
ஹெபுறு மதுபுழங் குப்பைசோ தினியா லெடுப்பவும் வானுலகத்தின்
பாற்படு தருக்க னருத்தமென் மலரே பரப்புமென் மேன்மிது குப்பை [உஃ]

அழற்பொரு துருத்த பொற்பிதி ரன்ன வவிர்சணங் கிலகுக்கொங் கையினால்
சீரும்புதேன் ஞிமிறு சமர்விளைத்தாற்று தாமல ரிருட்கருங் குழலை
சீரும்புயலென்ன வியந்துகின்றலுங் கதிர்விடு நவமணி செறிந்த
நிரம்புபொற் குன்றமன்னசெய்குன்ற நிரையின்மே வுறு மயிலினங்கள். [உச]

வாம்பரி புண்பன வலிய கால்ன
காம்புறு கொடியின கனஞ் சட்டின
கூம்புறு ம்சைமணி கொடிஞ்சி சிசாவன
தேம்பன படலையா தேர்க னெண்ணில (உய)

பாப்புவிப் போர்களுர் பயந்து வெங்கிடார்
காய்வினக் கூற்றையுங் கடிய மாந் றலார்
ஆய்படை மாகரி யம்மிற் றேர்ந னுளா
ஒய்வில்போர் வீரர்கல் லாரியூங் துள. (உக)

அச்சுருன் மந்திகை யாண நாய்க்கம்
கச்சமலே லங்குசங் கலின மந்தனம்
குச்சமெய யுறையலம் கோடில் பொன்னணி
அச்சகம் புசுச்சினை யாளர் சாலையும். (உஉ)

நீரினும் வானினு நிலத்தி னெங்க ணுங்
கோரிய வகைசெலல் குறித்த லே லுபும
நீருறு மாவியில் நிறைபல் சத்தியில்
சீருற வியற்றுவோர் சேரி பற்பல. (உங)

வான்பெய லற்றிடு வற்க டத்தினும்
ஆன்முருன் மாந்தர்க ளளவு முண்பன
மேன்மிக வமைத்தபல் வித்க ளஞ்சியம்
மான்மலி வயறென மன்னு மாண்டரோ. (உச)

அடையல ரடல்கெட வடக்கும நால்வகைப்
படைபடை முதலிய பாரிப் பாரசெறி
புடைநகர் நிலைசில புகன்ற தின்புறு
மிடைநகர் வளமினி யியம்பு கின்றதே. (உரு)

இடை நகர்.

ஏற்றி னாடிய சுரிமுகக் குடவளை யேங்கித்
தேற்று நீர்வயல் வரம்புடைத் தவழ்ந்தலெம் சென்று
சேற்றம் நீங்கிடா தொளித்துறு வெண்மணற் குன்றின்
தோற்றம் வீற்றுறற் கினியதென் றரினையர் குழுவார். (உசு)

கள்ள லம்புறு ரெய்தலு மாம்பலுங் கதுவி
புள்ள லம்புறு மோடைவாய்க் கர்ணையர் போந்து

உன் லம்பமன் னிட்டுந் து மாதரா ரோர்ந்து
நன் கெட்டுந் து நென்றாய் கழிந்தவர்க் கடிவார். (௨௭)

மாறாந் தியுங் காளமு நாயு மன்றும்
ஆர நாமார் தேமலர்த் துடவையி லீதி
நெய்யிற் றி விழைவுறம் காணையர் நிரையும்
கடையிற் கனூர் கோட்டியும் நிதரிதங் குலவும். (௨௮)

கந்த ரத்தையேர் சிவனலிற் கந்தியின் கழுத்து
நெரந்தி டச்சுருக் கிட்டிமுத் தாலென துயல
சிந்து மொள்ளொளி மணியுடந் தூசலிற் சிறக்க
உந்தி உரையிம லாடுவார் துற்றசைத் தோங்க. (௨௯)

அமல வாய்புட் புனல்குடை மாதரா ரதரங்
குமுத மென்றுகண் ணுற்பல மென்றில் குமுகம்
கமல மென்றுநீ ளிருள்குழ லென்றுளங் கீருதி
அமர வண்டிவந் தணைதரத் திருக்கென வாழ்வார். (௩௦)

மருவில் போய்கையு ளாட்டயர் மங்கையர் வதனம்
மருவிரிந்துள ிவனத் தாழ்ந்து கண் மறைய
உருகு மாடவர் வாரிசமுதமென வுன்னிப்
பருவின் முத்தமிட் டிடல்குறித் தந்நலார் பழிப்பார். (௩௧)

வெறு.

வடுவகிர் கண்ணுர்புனல்விளை யாட்டின் மென்றுகி னனைதலும் வாய்ந்தாங்
குடுவடி உனைத்தும் வெளியுற நாணி ஒள்விழி புடைத்தடிக் காறார்
கடுகென வோடிக் காதலர்நயனங் கரத்தினுன் மறைநகற் றிப்பிக்
கொடுவிளங்காளை மார்புறத்தழுவக் கொதையர் குழைந்துகூ சுவரே. (௩௨)

பாற்குடமுடைந்து சொரிதல்போனிலவு சொரிதரு பளிக்குமே டையினில்
சேற்கரு விழியார் பந்துநின்றடத் தேன்முரல் குழலினி லிருந்து
ஏற்புறு மதுப்புங் குப்பைசோ தினியா லெடுப்பவும் வாணுலகத்தின்
பாற்படு தருக்க னருத்தமென் மலரே பரப்புமென் மேன்மிகு குப்பை. (௩௩)

அரம்பொரு துருத்த பொற்பிதி ரன்ன வவிரகணங் கிலகுகொங் கையினால்
சுரும்புதேன் ளிமிறு சமர்வினைத்தரற்று தாமல ரிருட்கருங் குழை
கருமபுயலென்ன வியந்துநின்றா ளுங் கதிர்விடு நகமணி செறிந்த
நிரம்புபொற் குன்றமன்னசெய்குன்ற நிரையின்மே வுறு மயிலினங்கள். (௩௪)

மாயவா னெனினும்நொந்து மாயயா னோக்கினேனத்
தீயபார் வையினாலுற்ற தீங்குமப் பசுவைக்கொன்றோ
னேயிவ் னென்றுவீண ரியம்பவ வாநக்கூற்றும்
ஆயபாதகக்க டரவருந்தலந் தரிசித்துய்வேராம்.

[உச]

எண்ணிய தானயாகமியற்றியுந் தீரப்பாவம்
புண்ணிய தீர்த்தமாடிப் புனிதமர் தலத்தின்வைகி
நண்ணிய மூர்த்திபாத நாண்மல ரருச்சித்தேத்தில்
வெண்ணிலாக் கற்றைவேணி விமலனா ரருளினைகும்.

[உரு]

சிலைதாந் திருவே வேதஞ் செப்பிய வுரைய்தென்று
கலைவலா னியம்பித் தூய கன்னியோ டன்பு தூண்ட
அலைபெறு நதியும்பெமமா னமர்தலம் பலவுமேத்தி
நிலையுறு காஞ்சிதில்லை நிகரில்மாமதுரை வைகி.

[உச]

பலதலங் கடந்துசேதுப் பதியடைந் துததியாடிப்
புலனவித் தறிவானைந்நப் பொருளினே யுன்னியோகி
னிலவின னறிவினாடு நெடுஞ்சுடர் விளங்கியாஞ்சீசல்
நலமிகு வெஞ்சையுள்ளேம் நண்ணுகவாங்க வெண்ணார்.

[உ௭]

விழித்தன னுவகைபுப்ப வென்விடைப் பாகனேயென்
வழித்துணை நாதனென்று மகிழ்ந்துகா தவிக்கித்தாதி
சுழித்தீர் வையைநாண்டிச் சுரிசறு கொங்குநண்ணிச்
செழித்தபூஞ் சோலைமெவு தெய்விக வெஞ்சைசேர்ந்தான்.

[உ௮]

தேவமா தவரீந் ராழித் திருவெண்ணீ றணிந்துதோயாம
னாவினாற் சிவநாமத்தை நவின்நிரு கரைநெருங்கி
மேவுகிற றுற்றைநோக்கி மெய்சிலர்த் தரிவையோடு
மாவலாய் முறைகுடைந்தங் கமலனா லயமடைந்தான்.

[உ௯]

மரபுளி லெந்தைகோயில் வலமுற வணங்கி யேத்தி
விரைமலர் கொடுவேதத்தின் லெய்மமொழி சொலியர்ச்சித்துத்
தரையுழ வணங்கியாடித் தட்டமிட் டிருகைகூப்பி
அரகர சிவசிவாவென் னன்னையே யப்பா வென்று.

[உ௯]

தோத்திரம் பலபுகன்று துதித்திடு முனிமுனெற்றி
நேத்திர னருளினோக்கி நின்றவ மகிழ்ந்தே நின்னை
ஆத்திரங் கொடுபுழித்தா ரனைவரு மெமக்குப் பொல்லார்
சூத்திர மறிவேர யுள்ளஞ் சொல்லுக வருள்வமென்றான்.

[உ௯]

ஆலத்தை விடந்து வைத்த கப்பல் போய் வரவே
காலத்திற் படுத்திய காவலென் கழிப்பதற்
கலத்திற் கொடுக்கல் கொடுக்கல் கலிவென்றதெனத் தோண்டி
கொலத்தும் கிப்பத்தும் முனாவது எனப் பண்ணிற். [கஉ

திரவர மருங்கென்ன கிரைஞ்செழுவெய்கொங்கிக்
கொண்டயக் கணிசர்பனைக் கூறிட மருண்டயமண்ணல்
செய்விதி னிவாதகின்ற கெர்த்தன மளித்தெழுமென்றன்
இவைய கெர்த்தனக் கரட்டி யீழ்செய் தனிக்குமண்ணல். [கங

கரத்தபே மருமரண்டு சொரிந்தென வலலனோதிக்
கரத்தன னிலிக்கொப்பண்கொதமன் பன்னியோடு
வரத்தரு தலத்தப்பன்னுள் வவநிநற் நவங்கனாற்றி
கிரத்தர வாழ்வுபெற்று நிலவின் னமூர்வரீழ்த்த [கச

வேறு.

முதிர்ந்தவக் கொளதம முனிவன் வெஞ்சையம்
பதிவரற் போற்றிய பண்பு கூறினும்
நிதியடல் கடந்தபா ரீக்கி தப்பெயர்
அதிபதி புரிசெய லறைகு வாமரோ. [கரு

கொளதமப் படலம் முந்நின்று.

ஆகப்படலம் நிக்குத் திருவிருத்தம் உளவு.

பா ரீ சுவி தப் பட ல ம்.

வேறு.

மறிதிரைக்கட ஸுருத்தபா ரொருகுடைமதிநிழ லினிதாக
நெறிமு றைப்படப் பொதுவறு தனித்தகோ னிவத்திமே லவர் வாழ்த்த
அறைகழற்றி லரசர்பொன் முடியடியமுந்தவொன் ஞர்தம்மைச்
சிறைவிடுத்தருண் மித்தபாரீகிதச் செம்மலென். ரொருவேந்தன் [க

பல்வகைப்படு சித்திரத்தொழில்வலான் பணிமலர்த் தொடைதேர்வான்
சில்வகைத்திசை மொழியுளான் பாசுரந் தீட்டலின் னிசையோர்வான்
கல்வகைக்குண மஸூறுரைக்காரிய காரணநீடாய்ந்தான்
வில்வகைத்தொழில் வெல்வகைச் சூழ்ச்சியு மிகுசிறப் புணர்வுற்றான். [உ]

பொறைத ரித்திரி புந்தியின் மந்திரி பூவணை ரதிதேவி
நிறைவ னப்பினிற் நிருதையின்றவன் தேர்பணி நீளடியான்
குறைவினப்புட லாமெனமன்னவற் கூடியில் லறநாவாய்த்
துறையுறத்தின நடத்துவோ ளமுதுகு சொல்வபுட் டமையென்பான். [ஈ]

அனையநீர்மையவாய நல்லாட்டியோ டன்புடனினிதண்பி
மனையறம்புரிந் தரசியலிம்பரிந் வளர்வுற வாழ்நாளிப்
சினகொலாந்தரு நீழலில்லவகிய தேவர்கோ னவ்வோந்தன்
புனைவபுட்டமைப் பெருவணப் பாழிவாய்ப் புக்க மயர்ந்தாழ்ந்தான். (அ)

வலியவன்சிலை யாமனவனினதையும் வடிமொழிப் பசப்பாற்றன்
நிலையுழிந்தினங் கச்செயு வல்லரை நேடிவேண் டெவீட்டி
யலையிடத்தெழு மமுதஞன் வபுட்டமை யணையிலென் னுயிர்வாழு
மிலையெனிற்பிற னீந்திரனாவனே யென்செய்வ லென்போக்கும். (இ)

சென்றுசென்றுசுந் திசைவினைப் புலமையோர் செழுமலர்த் திருநோக்கின்
நன்றுநன்றெனத் தருவடிவேற்றவ னாடிமாதுகுழல்
நின்றநின்றபல் சூழ்ச்சிசெய் திணக்குற நேர்கிலாதயர்ந்தாரநா
மென்று மென்றுகீழ் நோக்கிவானிறையுழை மேவினரினசொற்றார். (ஈ)

காமவல்லிசேர் கற்பகநீழலிற் கண்கவர் னுனப்போங்கு
காமவல்லியர் காமுறவீற்றருள் கடவுளர் தந்தலவேயப்
வாமமேகலை வபுட்டமைத் தேவியை மயக்கவெம்மா லன்றிச்
சாமமேகமான் மாயையின் முழுவலி தன்னினு மியலாதே. (எ)

யாக்கை பெற்றவர் பெறுபய னுன்மருப் பியானையூர்பத மென்றென்
வாக்கைமூடுமுன் குறுககையரும்பியம் மாண்பெழுமுனிவேந்தர்
தாக்குவான்பெரு டிவிகைமேற் சென்றவன் டெறுக்கெனப் பாம்பான
காக்கையுற்றிச் சகுடம் னியல்பழங் கதையறி குவனென்றான். (அ)

வள்ளவாயவெண் டாடரை யாடனின் வடிகலை தேரந்தப்
பிள்ளைவெண்மதி துதலினின் மற்புயம் பிணைபடா னெனச்சென்றார்
கள்ளுறதவின் குமுதவா பின்னலல் கடிதடைஞுவென்ன
உள்ளமெண்ணியோர் மடையனா விர்திர னுத்தமி யுழையுற்றான். (ஈ)

அற்றனோக்கியங் வாயிரவழியின் னமரமண் டலவைப்பின்
வெற்றிமீறுபா ரீக்கிதப்புரவலன் வேதியர் தமைக்கூவிக்
கற்றதூல்வலீர் பரிமகக்காணிய கருத்துளேன் குறைகாண
மற்றினஞ்சொலீ ரென்றன னுயகையி னவிலஹ் நனர்பார்ப்பார்.

(ம)

வேறு

இன்னு வினைநீ வினையே லதனைப்
பின்னாள் புரியப் பெறுமென் நகல்கப்
பொன்னெ ரருநற் செயலேல் புகலா
தினனெ செயவுள் எரிசைவார் பெரியார்.

(கக)

மும்மைக் குணமா நிவரும் முறையின்
மெய்மைப் பநநன் மனமும் விலதும்
செம்மைப் பொருளு ந்தலோ சிறிதாம்
அம்மெய்ச் சமயத் தைவிடா ரறிஞர்

(கஉ)

மைத்தீர் விழிசெர் மயிலா மனையும்
பொய்தீர் மனமும் புகழும் புணர்வோய்
வைதீகரும் வானவரும் மதிழ்ச்
செய்தீ விரமா கமகச் செயலே.

(கங)

தேடற் கரிதாந் தினமண்மையிலே
சுடற் றுளவா வனவிக் கிசையின்
பீடுந் நவிழக் குடியும் பிறவும்
நாடுந் நகரெந் திரநா யகனே.

(கச)

நெஞ்சக் கனகன் நெகிழப் பணிகேர்
செஞ்சொற் பலவித் திறமோ துதலும்
நஞ்சிற் றிகழ்வே னரர்கோ னருளால்
அஞ்சற் பணியா யினயா வுமரோ.

(கரு)

பொன்னெ ருழுதப் புலிக் கயமத்
தன்னெர்மக சாலச னுமத்தனரால்
முந்துலினர் மேலினர் மொய்ம் பயமும்
மன்னாடு வலந் கொடுவந் ததுவே.

(கஸ)

திறையோடு வருந் திறன்மன் னரையங்
விறையோன் வரவேற் நன்னிட்டியரும்
முறையா ககடப் பமுடிப் பெருமான்
குறைதீர் மனைகைக் கொடுவந் தனனே.

(கஊ)

திருமா தணையத் திறன்மா லுறல்போல்
இருபே ருநடத் தெழுசா லுபுருந்
தருமா மறையோ ரடிசார்ந் தனரக்
குருவா தியரா சிகள் கூ றினரே.

(கஅ)

மேறு

பாவத்து னாழாது பண்ணவரலாழ் பதமேற்
மாவத்து வரிமுமொழி வழிக்கிரிபை யினிதாற்றி
பூவத்து விசித்தலிஞ்சை யொதி யுயிர் செதூந்சபரி
தூவித்த ணணைகிடத்தல் சரிதழல் கண் டருவ நத்தாள்.

(கக)

ஆடலேற்றுச் சிணப்பெரியோ, பயமகமாற் றி நெருகில்
முடியேற்ற மனைவியின முறுவல்கொடு பரிச்சயத்தை
கொடிபோற் தழீஇக்கிடக்கக் கோதினமறை முறையவினை
நடையேற்கு மமயமிப்போ நனியதென்றார் நிலத்தீதவர்.

(உஅ)

ஞிமிறாது மலர்க்கோதை நிருபனைக முகநோக்கி
அமராடி யொளித்தவர்கு மரிவையர்மா னமுங்காக்கும்
எமையாளுந் திறலோகீண் டெப்தியபல் லாயிரர் முன்
அமர்ந விவங்குமொவ்வா வவலவினைக் கியாளிலக்கோ

(உக)

உணவிழி மணிக்கொடியு மொதுக்கொளித்தப் பகற்கூடும்
கானவுழை சிறுவாவிற் கடிமறைத்துப் புறந்துலவும்
பானுரையா டையுமணியும் பாவையுயிர் மாய்பரியின்
மேனிதழீ இன்னென்றால் வியப்போடு சிரிப்பலவோ.

(உஉ)

அற்சேறு நறுங்குழலி யடவிசெலத் தாசாதி
பொற்சீதை யினிதளித்துப் புரவிமக மாற்றினனல்
மற்சீய மனையோயிம் மறையோர்வெட் டனவுதவி
நற்சீவ லுடலமா நாடிவினை யருள்கவென்றாள்.

(உக)

நாணிமிகப் புவிநோக்கு நாண்மலரா னனிவார்த்தை
ஆணுவமா வுறுதடந்தோ ளண்ணலுஞ் செவிமடுத்தப்
பாணமரு முழுதூறு பனிமொழிநற் றுவரினீதழ்
வாணிநிகர் வல்லோயென் வாய்மொழியன் பொடுகேட்டி.

(உச)

சாற்றறமாம் பொருளேற்றுச் சகடமெனு மனைவாழ்க்கை
ஆற்றவினை துகம்வீக்கி யாயிழையுந் தானுமக
மேற்றவராய்ப் பூண்டிர்ப்பி னெத்துணைத்தா ரமுநடக்கும்
வேற்றுண்மையே லிறையளவு மேதினியி னீகராதே,

(உஇ)

இற்றி நலில் லுத்தி வேன்லி யிபற்றினார் பர்வைகொடு
உற்றினேயான் டாக்நலினை பொவவாது மரைப்பொருளைக்
கற்றினன் கலங்குதலங் கடிமணமாற்றி நிகணவன்
கொற்றிநாம்பி பொழுதுதலங் தோகையர்கற் பினுக்கழகோ. (உச)

தேகாடி மானமுநர் சிமிழ்ப்பலுத்து மறநூறி
யாகாமி யம்பெருகா தமர்ப்பத மமரும்வண்ணம்
யாகாதி கிருத்திபங்க ளிபாவுமிபற் றுவர் வேந்தர்
தோகா யானதுபுரிவல் துணையிருந்து முற்றிவிப்பாய். (உ௭)

வேதமொழி கடைப்பிடித்து வேந்தனக்கின் றினிதருளுங்
காதன்மிது கட்டளைபிக் குருமெனின் புரிவென
மாதாசி மகிழ்நனைம வலம்புரிந்து நொழுதடைந்தான்
சீதமல ரணையிலெலாஞ் சிவார்ப்பிதமென் னுளத்தடைத்தான். (உ௮)

வெம்பந்த வினையறுத்து வீடருனென் னைந்தவிந்து
நம்பன்ற னினையடியை நாடினளா யணைக்கிடந்த
அம்பந்த விழிபாட்டு மாலிபய பரிக்குழுடற்
சம்பந்த மழிலோம்பு சதுரர்கடா மிசைத்தார்கள். (உ௯)

பொற்கோர மேதவினை யாற்றியமிக் காற்றலெலாம் பொருந்து * பிரம்மா
உற்காதா போதாவத் வரிப்புரம ணசந்திச் சுயிர்பிரஸ்தாதா
புற்கோலு மைத்ராவ ருணபிாதி பிரஸ்தாதா போதாவாதி
சொற்கூற வமைத்தவொரு வீரெண்மர் மகத்துரிய தொழில்செய்வித்தார். (உ௯)

வேறு.

பல்லியமா முழுக்குமொழி பரிமகத்திப் பரிசாகப் பலகாலுள்ளம்
அல்லலுற வொளித்திருந்த வமர்ப்பதி யினுநோக்கி யமயமென்றே
புல்லியசா நஞலவுடற் புருந்தெழுவேட் கையின்வாறு புரிந்தானந்தோ
புல்லியர்வான் பதமுறினும் போய்விடுமோ வவர்களற்ப புத்திமாதோ. (௩௧)

இறையளவு மறிவின்றி யிந்திரன் தீ வினைஞ்செயலா லினையின்மேதம்
குறைவுகொடு கெடவறிஞர் கூட்டமிரிந் தேகினரக் கொடுமைகண்டு
இறைவனக மிகவயர்ந்து மதியிழந்து செயன்மறந்து மேக்கமீறிச்
சிறைபுகுந்த கோளரிபோற் சிற்றமெலா முள்ளடக்கித் திகைக்குங்காலே (௩௨)

* ப்ரமமா	உத்காதா	ஹோதா	அத்வர்பூ
ப்ரம்மணச்சலி	ப்ரஸ்தோதா	மைத்ராவருணஹ	ப்ரதிப்ரஸ்தாதா
ப்ரோதா	ப்ரதிஹர்த்தா	அச்சாவாகஹ	ரோஷ்டா
ஆக்ரீத்ரஹ	ஸுப்ரம்மண்யஹ	கராவஸ்துத்	உன்னேதா.

எட்டெட்டுக் கலைவிரிவு மெய்நீனைவு முணருணர்வு மினைநீரோது
மெட்டுற்ற நல்வசையு முயர்தவமு நீன்பரிசும் விபுதம்மார்ந்
துட்டத்த ஐசகுறவும் கொடியிலெவரும் போய்மீளல் துப்புமார்தல்
நட்டுற்ற வர்களிடத்தோ தலுமீற்றந் குணமுளநா ரதனா மேலோன். (ந.ந)

வேறு.

வெந்த மெண்மைநீ-நெந்தை கண்மணீஇ
யுந்துலக்கவே-வந்துமயங்குண். (ந.ச)

வடிவுகண்டாலும்-அடிவணங்கியம்
முடிக்கொள்மன்னவன்-படிவிலாதுவான். (ந.ந)

என்னின்முன்னையோர்-நென்னவெய்தவந்
துன்னவன்றுகொல்-என்னின்மேவீனீர். (ந.ச)

ஆதரந்திருந்-நாதரித்திடுன்
நோதவற்றனன்-மாதவத்தனை. (ந.ந)

தட்டுருதுமா-விட்டியாற்றினும்
துட்டர்செய்கையால்-நட்டமாச்சே. (ந.அ)

அன்னதன்றிமந்-துன்னையும்பவப்
பின்னலுற்றதின்-மன்னர்மன்னனே. (ந.க)

வேறு.

எவரானுந் தன்படையா விசைமுனிவ ஓரைவழித்தீ
உவராழி சூழ்கிடந்த வுலகமுழு தாள்குரிசில்
செவ்வாயுட் புகவியயச் செழுமலர்காய்ந் தலமரத்துப்
புவிமீது விரூந்துபல புலம்பிகைவா னிவைநினைவான். (சய)

விண்ணுலகை யாவைய மேதமியற் றினனதனில்
எண்ணிலப் முதித்தனவென் றியம்பினரிம் மெய்ம்முனிவர்
மண்ணுலக மக்களுளும் வசைமொழிவா ரந்தோவீ
தெண்ணினனாழ் வலியதன்றி யீனவினை யியற்றிலனே. (சக)

இவ்வண்ணம் நீனைந்தரச னிருடியடி பணிந்தெளியேன்
உய்வண்ண மொன்றுளதே லுளுற்றவல் சாற்றி திரைஞ்ஞன்
செய்வண்ண வினையிலுற்ற தீவினைக்கு மூழ்வினைக்கு
மைவண்ணன் பரவுசெந்தீ வண்ணனருள் பெறிலோமும். (சஉ)

ஆர்த்தகடல் புடைபாவு மவனியிலிங் வினைத்தொடர்பைப்
பேர்த்தகல வெறியவன்னும் பெட்டினருக் குற்றவழி
தீர்த்தகல ஷர்த்தினைச் சென்றாடி வசித்தாற்றுப்
பார்த்தலினை பாறுமின்னும் பகருளுங்கே சொளிதென்று.

(சக)

வேறு.

அஞ்சுமர்க் கூடுகொடவ் வயனரிமேல் சீழறிய
வஞ்சுமர்க் கூடாத வகையமர்ந்தாற் குறியதலம்
கஞ்சுமர்க் கூடமெனக் கவின்பாவை யிசைத்தமரும்
வெஞ்சுமர்க் கூடலென விளம்பிடுமீமார் சிறந்ததலம்.

(சச)

வேறு.

அப்பொற் பதியே யென்னுளத்தி னகலாப்பதிசீ யாங்கெய்தி
ஒப்பற் றிடுபண்ணியதீர்த்த மொன்றுண்டதின மெய்த்தவமேலோர்
செப்பற் கியைய வினிதாடித் தெய்வத்திருநீறுடற்புகி
எப்பற் றினிலு முழலாதா ரேத்துமெந்தை கழறொழுவாய்.

(சஞ)

தடிவாற் கற்றுவறுவனைத்துந் தவளத்தீம்பால் பரவினுநன்
மடிவாய்க் காம்பின் வழிகாணன் மானநகையா லப்புரத்தைப்
முடிவாக் கியநீவணலுலகு முழுமுதுறினுங் கொக்கிடைநற்
கடிவாய்த் திலகுவெஞ்சைதனிற் கசிந்துரிலவுங் கருணைகொள்வாய்.

(சக)

மௌவற் றொடையத் திருநெடுமான் மகனாமகனில வாரிசைத்துப்
பௌவப்படைவாண் மறவீரன் பரவவிண்ணா றிசைத்துசென்றான்
கொவ்வைக் கனிவாய் வபுட்டமைப்பூங் கொம்பர்களிதாங் கிடக்கொடித்தோர்
தெவ்வைப் புடைக்கு மெழுமதமா சேனைகுழ விறையெழுந்தான்.

(சஎ)

நீண்டகுணவு வனமுடலி னிரப்புரத்திற் களிற்றுயிசை
பூண்டைகண்மற் றரியபொருட் பொதியேற் றியுறப்புரிகடந்து
சேண்டொழைப் தருவென்னிற் சிறிதோபெரிதோ யார்ப்பவெனக்
காணுவெழுந்த தொப்பவளர் காவுக்கோடும் பலகடந்தார்

(சஅ)

மெய்வத் திதுவென் றுடன்முழுதும் வெண்மைப் பொடிசண் ணித்துளத்தே
ஐவத்திரயீ ரைங்கரத்தோ டரணையடைத்து ச்சந்தமும்
சைவத் திருவாளர்கள் கரையிற்றவனோற்றிடு காவிரிபரந்து
தெய்வத் தமிழ்ச்சொற்றி ரனுலகிற் றெரியவினக்குங் கொங்கடைந்தார்.

(சக)

பூதகணங்கள் தெய்வநத்தி பொருந்தும் பொன்னூற்றிருமதிலும்
பாதகங்க ளுறமாற்றும் படர்வான்மிளிர்நுங் கோபுரமும்
சூதமிதபுன் மதிவளிருந் செக்கர்வானச் சடைப்பெருமான்
பாதகமல மறவாத பத்தர்மோத்தி பலகண்டார்.

(இம)

வழிக்கொ ளாயன் பலபதிகள் வணங்கி மணியை யிருகரையுங்
கொழிக்குமாயி ராயதிகந் குளிர்ந் நதியைத் தாண்டியுள் ளுந்
செழிக்கும் விகிருதைப் பதிகைக்குச் சிந்தைகளின்று பணிந்தெழுந்து
விழிக்கொள் ளொளிமா மிறையை புண்ணியவுச்சிற்றருகுந்ருன்.

(இக)

வலக்கண் வலத்தோ டுடிப்பவக மலர்ந்துமகக்கே டகல்கவெனத்
துலக்க முறச்சங் கற்பமருந் சுருதிமுறையிற் புரிந்துள்ளந்
தலக்க ணறப்பன் முறைமுழ்கி யாடையணிந்து பொடிபூசி
இலக்கமுறையைந் தெழுத்தேழி யீழினும் பலபுரிந்தான்.

[இஉ]

துண்டப் பிறைவா ணுதலியன்பிற் குழத்திருவீ தியைவணங்கி
அண்டத் துயர்கொ புரமிறைஞ்சி யடலேற்றருகார் கொடிமருங்கிற்
றண்டிற் றரைவீழ்ந் தெழுந்துவலஞ் சார்ந்திறில்லா விற்பமுதக்
கண்டைக் கண்ணுற் கண்டிருகிக் கசுந்தா னந்தக் கடற்படிந்தான்.

[இஉ]

வேறு.

ஆடினான் ஞானமிட்டோ மரகரகிவ்வன் ிறாதிப்
பாடினா னகமுநேயப் பான்மையா யினகிவந்து
வாடினான் வருந்தியன்பு மயமுதாய் நீக்கமற்றுக்
கூடினான் பிரிவிலாத குணக்கொண்ட வரசர் கோமான்.

[இச]

செந்தமிழ்க் குழவிக்கன்று திருமுலைப் பாலளித்த
சுந்தரக் குமரிபாதந் தொழிதது முகவற்போற்றி
யந்தநா ளுணவுபோக்கி யற்றுயிறணந் தெல்காண்முன்
மந்திரக் கடன்க ளாற்றி மாதவம் புரியலானான்.

[இச]

ஆய்ந்துமா யாதமக்க ளாக்குபாதக நீர்ப்பெளவம்
மாய்ந்தறச் சுவற்று வெய்ய வடவைசே ரழிநீழிம்பை
ஆய்ந்தசின் னையினடைந்தங் குற்றபோதரசே யாண்டோம்
தேய்ந்தநின் வினைகளென்னச் சேணிலோர்வாக் கெழுந்த.

[இச]

காயைக் கனியைத் தின்றுகடுங் காட்டிற் கோட்டிற் புலனவித்து
மாயப் பிறவியறநோற்று வதிமாதவத்தோர் பலரிருக்க
காயைச் சிவிகை யேற்றுவித்த நலமாயென்னை மாட்கொண்ட
நேயக் கண்ணிக் குட்படுமென் னிமலாபோற்றிபோற்றியவே.

[இச]

முப்பாழ் கடந்து துரியமற்று முழுதுமோடி நேடவதற்
கப்பாற் காப்பாற் கப்பாலா யண்ணு தாயரு மருவுருவே
மெய்ப்பால் வெண்ணீ நணிந்தடியார் வேண்டலிடைமேல் வருமெந்த
எப்பா நாயேற்குள் சுரந்தவரசே போற்றிப்போற்றியரோ. [௫௮]

என்று பலதோத் திரம்புரிந்தேந் திழையோ டனைவோர்களுங் களித்து
கன்றுகுனிவா விளவெறிந்த கண்ணன்பரங் மகவளித்த
குன்று ததசாக் கொண்டமுக்கட் கோமாற்கு யராலயபூசை
ஒன்றுமனத் தோடியற்றிவிழா வுரிமைபலவும் புரிந்திருந்தான். [௫௯]

பண்ணார் மொழிபெய் மண்ணையிடப் பாகமகலா விகிருதேசன்
நண்ணு ரடியைத் தணக்கவகற் தரியாதனப் பின்னிழக்க
மண்ணுருயிலை ப்புரக்குபொறை லலிந்துமுன்னின் றிழுக்கவிறை
விண்ணோர் மகிழ்வினிதகன்றான் மிளிரா ரியநா டுடையவள்ளல். [௬௦]

படியா உலயடனகரடி பரவட்டனி வெண்மதிதோய்த்த
முடியா ரடிய நெனமுனிவர்முதலோர் களிக்கப் புவிசெழிக்கப்
படியா னையிரு ளகமலரப் பெம்மான் வெஞ்சைக் காண்டதொறுங்
குடியா யணுகிப் பணியியற்றிக் கொங்குநன்னு டிணிதான்டான். [௬௧]

ஆண்டு பலபுண் ணியமியற்றி யமலையிடத்தா னடித்தொண்டு
பூண்டு சிவமேதெய்வமெனப் புந்திகொண்டு சிவபோகம்
வேண்டுபவ்வான் விஞ்சைதொழில் வேண்டுமென்னும் வியனுலகை
ஆண்டு முடிவில் முடிவிரனடிக்கீ யுமர்ந்தா னரிவைபுடன். [௬௨]

மேத மாற்றிய வேந்த் நெய்திய
நீது நீங்கிய செய்தி கூறினும்
யாதர் காதலின் மாழ்கு வாசவன்
குதும் நீக்கமும் சொல்லு வாமரோ. [௬௩]

ஆகப்படலம்சுக்குத் திருவிருத்தம் ௩௪௧.

பு ர ந் த ர ப் ப ட ல ம் .

—————(-)—————

மையரி நெடுங்கட் குமுதவாய்த் தளவ வாணகைவபுட்டமைத்திருவை
கொய்யுளைப் புரவிமகத்திடைக்கரவாக் கேடதுறு கைக்கிளைரி
வெய்யகிம் புரிக்கோட் றெற்பதத்தவன வேழம் துலவுவிண்ணவர்கோன்
ஐயகோ கலக்கிமாழ்கிறு னகதுமாற்றிடை நாரத் நெதிர்த்தான். [௬]

கல்லவ ரிடையுந் தியவரிடையும் கண்ணினன் னெறிபுகல் யாழின்
வல்லமா முனிவ னலர்மல ரடியை மகபதி வணங்கவன்னேன் நன்
வீல்வொளி முழுக்கித் தரைகவிழ்முதத்தை மெய்முனி நோக்கிவிண்வேந்தே
பல்லியமுழங்கப் பவனிசெனியிப் படிதனியேக வென்பரிசே. [உ]

என்ன லுமக்வான் மகதியாழ்முனிவ னிணையடி பணிவுடனேத்தி
இந்நிலமேழ்நீ ழாயமுவுலகத் தெதிர்க்கெழ் விறந்தகா லத்துச்
சொன்னினைவதிலு டியலுவவளைத் துந் தாய்மையி லரிதுணர்திறலோய்
என்னகநிகழ்ச்சி யறிந்திலேபோலு மென்றன னுளமிகநாணி [உ]

கண்ணினல் லுருவி னெழிலினேநோக்கிக் கடிமணம் நாதியின்மோந்து
புண்ணி னேர்மொழியி னமுதிருசெவியிற் பலமுறைமாந்தி மெய்பொடிப்பத்
தண்ணிய விதழை நீருறச்சுவைத்துத் தடமுலைபுயமுறத்தமுலி
பெண்ணரு மகனு மணைந்திடினனே ஞு பெருகிடுங் கலவியினின்பம். (ச)

சாதியி னான்கு மூன்றிசை காலந் தத்துவங் குணமொடு பருவம்
ஆதிய தாய்ந்து மகப்புறத்தொழிலு மடைவுட னியற்றி யிங்கிதமாய்
மாதுளங்கனியக் கலவிசெய் வோரோ மதனவின் பத்தினை யடைவார்
மாதுளங்கனியி னுருசிதேர் கவிபை மாணுவ ரிதிசையாதார். (இ)

இசைபெறு முலகில் விழாமணங் கூத்துள் ளிடர்ப்படு பொழுதிடைத்தமுவல்
வசைமிகு துயில்பித் திழிமதுமயக்கு மற்றுணர்வறு மமயத்தும்
இசைவிலா விடத்தும் வலுவினிற் புணர்ந்தங் கெயதுறுசுகம்புறங்சிடக்கும்
பசையிலவெள் ளெலும்பைக் கடித்துத்த லுதிரம் பருகுநாய்மகிழ்தலைமாளும்

மதனதூர் றுறைதேர் வானவர் மகளிர் மடலெழுதிடுவனப் புடைநீ
இதமறு தொழிலை யியற்றிய தோரி னேக்குறு காமுகர்கொள்ளு
மிதயிலவா சைக் கிலையயமான வெட்கமென் றிடுமொழி சாதம்
கதிதரு வேள்வி யழிந்ததா லந்தக் கடுவினை நினைவிடா தந்தோ. (எ)

என்னயாழ் முனிவ னிசைத்திடுமுரைத்தீ யிருசெவீ மடுத்தவானவர்கோ
மின்னுவா னிடியிற் றிடுக்கிடுபாம்பின் மெய்பதைத் துணர்வழிந் தையோ
துன்னிய வசரர் துயர்செயக்கூடிச் சூழினும் வானவர்தடுப்பர்
பன்னவுக்கூசம் பழிவந்து வளைந்தாற் பரிந்ததைத் தடுப்பவருளரோ. (அ)
[விடுத்த]

கடைக்கணின் பார்வை கிடைக்குமோ வென்னக் கரைத்தன நக்கைமார்
கடைத்தொழில் புரிந்து மகத்திடைப்புருந்து மதியிலாவிழிவினைப் புரிந்தேன்
சுடர்ப்படு முடியா ரிருப்படு குழலார் சூழ்ந்தினிச் சிரிப்போ பவமும்
விடப்படா தென்னச் சூழ்மேயென்று மெலிந்து நாரதனடி கீழ்ந்தான். (க)

இவ்வினேநீர வெளியனேற்குந்த னின்மொழி தருகவென்றிரந்தோன்
உய்வினேகருதிச் சங்கராப்பழிச்சி உம்பர்கோன் சோர்முகநோக்கி
எவ்வினேகளுக்கு மிருதிகன்கழுவா யியம்புநீ யியற்றுநீ வினைக்குக்
கொவ்வையங் கனிவாய்ப் பசங்கொடிப்பாகன் குளிரடி யவ்றிவேறிலவே. (௮)

அகத்தியன் தந்த வருந்தமிழ்நிலத்து ள்மைவறு கொங்குமண்டலத்தின்
மகத்துவ மிகுந்த விகிருதமாபுரியின் மன்னிவாழ் விகிருதலிங்கேசர்
சுகத்திரநாம மகத்தினிநினைந்து தண்மலர் கொண்டருச் சிப்போர்
முகத்தினில் விழித்தோர் பவமொலாமகனும் முக்கணெம் மான்நிருவானே (க௭)

எனதுகட்டுரையன் நீதுமாவேந் மியம்பிய வாமெனவிசைத்தான்
நீனதுநல்வினையு நெருங்கியதனது நெறியிடைப் பட்டனனிசைத்தேன்
மனமயராது நிலினையஞ்சி மானிடத்தானடி பேணித்
தனைநிகர் வெஞ்சைசரசர்புகிற் பாவந் தணியுமென் நகன்றனன்முனிவன். (௧௨)

ஊடியபயிர்க்கு வானநீர் போல மாமுனிவரனுரைநோ
நீடியதுயரஞ் சிறிதகன் நகல்வான் நெறிகொடு பைத்துழாய்ப்புயமால்
தேடியபத்தெம் சிவயிரான்விளங்குந் திருவெஞ்சைப் பதிநனைக்காணக்
கூடியமனத்தாற் றென்முகமேகிக் குளிர்புவி யிழிந்தனன் மகவான். (௧௩)

பவமகல் சிற்றா நருகுந் வுடலம் பையப்பயப் புளகமாகியதங்
கவமிகு சிந்தை தெளிந்தது கண்ணீ ரருவிபோல் வழிந்தது நிகழ்ச்சி
நவமென விலும்பு தெய்திய மகவா னன்கருள் வெஞ்சைசரண் ணினமென்
றுவமையி லுவகை கொடுவிருகரமு முச்சிமேற் குவித்தனன் செல்வான். (௧௪)

அவிரொளிக் கனக சினகாரந்தோற்ற வாகாசிவனென விறைஞ்சி
தவமுனிவோர்க ளிருகரைமேய தண்ணிய நதிமுறையாடி
தவனவெண்ணீறு கண்டுகைகுடிச் சங்கர னைந்தெழுத்தோதி
உவமையி னந்திவிடைகொடு கோயி லுட்புகற் தாடினன்னொழுதே. (௧௫)
வேறு.

கங்கா தாரனே சரணஞ் சரணங் கறையார் களனே சரணஞ்சரணம்
பொங்காடாவப் புணு சரணம் புதப்படையாய் சரணஞ்சரணம்
வெங்காலனமுன் வீழ்த்தோய் சரணம் வேதப்பொருளாய் சரணஞ்சரணம்
சங்கார் குழையாய் சரணஞ்சரணம் சடைமேல் மதியாய் சரணஞ்சரணம். (௧௬)
வேறு.

பாதக மணந்தமாற்றும் படிநனே யெனினுமென்னைக்
காதலாய் வலிதினின்னு சாத்திட வேண்டுமெயா
காதது ரத்தினின்னு கருதுவோர் பவமும்போக்கும்
நீதனே னினையுடைந்தே னிமலனே போற்றிப்போற்றி. (௧௭)

வாய்மொழி ருளறக்கண்ணீர் வழியெய் நடுங்குவோந்
தாய்மொழி யனந்தமோதி யமரர்கோ னிரந்து நின்றான்
சேய்மொழி போலக்கேட்டுச் சிவபிரானஞ்சே லென்னத்
தாய்மொழி வினவுசெய்ப்போற் சதமகன் களித்து வீழ்ந்தான்.

(கஅ)

புரண்டுநீன் றரணைப்பொற்றிப் புவனமீன் றெடுத்தகன்னி
யிரண்டநாண் மலர்ப்பாதத்தை யேத்திலை லவனவாழ்த்தி
திரண்டிவந் திலக்குகேவர் சித்தாரா முனிவர்குழ
அரண்டிகழ் வெஞ்சைதன்னி லமரர்கோ னமரந்தான் பன்னாள்.

கக)

தன்பெயர் சூட்டிலிங்கந் தாபித்துக் கடவந்தோண்டி
நன்மகம் பலவியற்றி நடுக்குறு பவந்தைப்போக்கிச்
சின்மய விகிருதநாதன் சேவடிபணிந்து கேட்டுப்
பொன்னகர் புதுந்து வாழ்ந்தான் புரந்தரன் முனிவரோத்த.

(உய)

வேறு

காமனந்தி மலரைங் கணெநாடக்
காமனந்திப கேடறல் காட்டினும்
நாமநந்திரம் பாவச ரேசன்முன்
தோமநந்தி பதம்பெறல் சொல்லுவாம்.

(உக)

ஆகப்படலம் எ-க்குத் திருவிருத்தம் ௩௬௨.

சோமநந்திப் படலம்.

பூதலமும் பாதலமும் பொன்னாரு மீதலமும்
காதன்மனத் தெழுந்திடிலோர் கணப்பொழுதி லிலகிவரும்
சாதனையான் சூதறியான் தருமகுண மிக்குடையான்
மாந்நவத்தி னிலகாணு மனமுளவோ ரசரேசன்.

(௭)

பிறப்பென்ப தடைந்தவர்கள் பிஞ்ஞகன்ற ணினையாரேல்
இறப்பென்ப தவரைவிடா திருப்பதென்ப துண்மையந்தோ
இறப்பென்ப திலனாகி யெவ்வுயிர்க்கு முயிரான்
*பிறப்பென்ப தறியானைப் பேணிடுநன் மனமுடையான்.

(௮)

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. S. IYER LIBRARY
RESANT NAGAR, MADRAS-90

பீரகொடிப்பு விறத்தாளப் பிரியம் லிடமமர்த்தி
 ஈர்பொடி நண் ணிடைபாளை யெரிவண்ச்செஞ் சடையிருத்தி
 சார்வகொடு மதுவெடுத்துத் தரியவர்தும் புரம்பொடித்த
 கார்வகடுக்கை குடிபிணைக் காதலித்து வாழ்த்திடுவான். (க)

எவரோந் திருநீறு புசிவரக் கண்டானேவு
 இவரேபென் வினையறுக்கு மெம்பெருவா னினன்பணிவான்
 சிவனேபெஞ் சிவனையச் சிவபெருமான் மகிழ்ந்திலகப்
 புலிமிது நடமாடும் பூக்கோயி விதுவென்பான். (ச)

என்னனைய மந்தமதி யினர்கடைத் தேறுதல்வேண்டிப்
 பொன்னனைய செஞ்சடையெய புனிதனிறை கருணையினால்
 மன்னுமக்க மணிபுதி மணிபுனித வருந்தாகுகி
 இந்நிலத்தில் வருவதன்றோ யெழிலடிபார் வேடமென்பான். (இ)

சிவவேடத் தவர்க்காணல் சிவபெருமான் நரிசனமாம்
 சிவவேடத் தவர்ப்பணிதல் சிவனடிபார்ப் பணிந்திடலாம்
 சிவவேடத் தவர்க்கூட்டல் சிவனூர்நி வேதனமாம்
 சிவவேடத் தவர்கொனெறி சிவப்பேறு கொடுப்பதென்பான். (ஈ)

வேறு.

மூதலத்தி லமர்ந்திலகு முத்தரையுஞ் சித்தரையும்
 காதலித்துப் பணிபுரிந்து கம்பலையின் புறவடிய
 ஆதரந்தோ டடிபாவி யரிபெரு மாதவத்தீர்
 பூதலத்திற் பிறந்தபபன் புல்கவென்ன செய்வவென்றான். (எ)

ஐந்தலத்தமா, தவத்தவன் சினமில் னாரன்பாம்
 சிந்தைவைத்தவன் பொறையின னருள்கொடுத்தி
 எந்தையவ் வச ரேசன்மாட் டுளங்கனின் தெளிய
 மைந்தனின்மன மகிழ்வுற வழங்குவல் கேட்டி. (அ)

அண்டர்நாயக னடியினை குறுகிமெய்யன்புத்
 தொண்டர்வீடுறு கதைபல வல்லவர் சொலமுன்
 உண்டபேதமை மயக்கற வினவியோர்ந் துணர்ச்சி
 கொண்டு சிந்தைசெய் திழன்மணங் குழைந்தாற்கூடும். (க)

வேறு.

அறந்த வாதல் வடியற்கு. முத்திடை யுண்மி
 நிறைந்த மேதைபர் மொழிவன பயில்வன நிதமும்
 சிறந்து செய்வன வெருவுவ செய்வியிற் மெரிந்தோன்
 பிறந்த போற்றினபூப்பூவுவ களின்மிகப் பெரியோன். (ஊ)

பாத தாண்டவன் பதவியான் விழைவுறு பத்தர்
இரதபோனக மறுசிங் நிசுமுத விணையிற்
விரதமாகம முறைபுரிந் தாலய மேவிற்
சூரந் மெம்பிரான் விடைமிசை தரிசனந் தருவான்.

(கக)

உன்னு முன்மன மிசைபவ முற்றிலு மோடும்
சொன்ன சொற்பவந் தோத்திரிந் திடுமுனந்தொலையும்
சின்ன நோக்குமுன் னூட்டல்புரி பவமெலாஞ் சிதறும்
இன்னமாண்பின தரம்விதி ருத்தலந் தேற்றம்.

(கஉ)

ஏற்ற மிக்க ப் பதிவிடை யெம்மையாட் கொண்டு
தோற்றுறுதுது புனிதவைப் பிளங்கதிர்ச் சோதி
வேற்றுமைப் படுபொருளெலாம் விரவிய விகிருதன்
வீற்றிருப் பணன்னுவன்முடிப் பானிலுள்விருப்பம்.

(கங)

அற்றவாகுல னயர்வுகொ ளமயமி னமுதம்
பெற்ற தொப்பவத் தானவன் முனிமொழி பெற்றக்
குற்றநீங்கிய முனியடி தொழுதுநீர் குடைந்து
முற்றும் வெண்பொடி பூசின் மறுமுறை மொழிந்து.

(கச)

ஒப்பிலாதபொற் கோயிலு ளொண்மணி யொளியைத்
திப்பியத்தனி வைப்பினைத் தேவர்கள்தேவை
முப்புராரியை நோக்கின னிருகர முகிழ்த்தென்
னப்பினே யெனையாண்டரு ளெனக்குதித் தயர்ந்தான்.

[கடு]

அட்டமாமல ரிட்டருச் சனைபுரிந் தனிமொய்
மட்டுவார்குமுன் மயிலினை வணங்கியிம்மணமேல்
இட்டமாப்பல நாளருந்தவமுயன் றிருந்தான்
நட்டமாடிய பெருந்தகை திருவுள் ளயந்தான்.

[கசு]

வேறு.

அடியவருக் கெளியனெனு மமலனவ னெதிர்ந்தோன்றிக்
கொடியவசு ரரிலரிய குணமுடியோ யெனேநோக்கி
நெடியதவ மாற்றிடுமுன் னினைவேது புகல்கவெனப்
படியிசைவீழ்ந் தெழுந்துமிகப் பணிவுகொடு புகல்கின்றான்.

[கள]

பாழ்வயற்றி னுணவிலுக்காப் பலவினைக ளினிதியற்றுந்
தாழ்வகற்றி யழிவுபெறு தற்காணம் படதூறும்
ஊழல்லியை யறமாற்றி யுன்னுகண் நாதனெனும்
வாழ்வருளல் வேண்டிமென மலசடியிற் ருழந்திசைத்தான்.

[கஅ]

புண்ணியமா னவர்களுது புனிதவரம் விரும்பினை
எண்ணியவை வேண்டுமெனி விமயவல்லி கருணைகொடு
நண்ணுதியென் றுயர்விகிருத் நாயகனார் மறையலுற்றார்
அண்ணுசந்தி யருளடையா மடைவர்களை சிவப்பெயு.

[கக]

வேறு.

நாயக னருளாக கெட்டலுமுள்ள நகமுக மலர்ச்சியோ டகில
நாயகி பண்ணார் மொழியினை பொற்றா ணுண்மல ாலருச்சித்துத்
தாயபா டலிணை னருகிடத் துதித்துச் சந்தரியருளிணுவிமயம்
போகவ ணுமையா டவம்புரி தலத்துப் புலியுருக் கொண்டுகாத்திருந்தான்.

வாலொடு கால்மெய் யசைவறக் கிடக்கும் வன்புலிக்குருளாமே லம்மை
சேலநி ஷோக்ஞ சென்றிட மகிழ்ந்தச் சிறுபுலிக் குட்டியோர் டோங்கி
மேலெழந் தொளிசெய் மந்திரமடைந்து விரைசெறி கடுக்கையங்கண்ணிப்
பாலிலோ சண்ணுள் பரவின ளிறைவன் பனிமொழி யுருத்துபசரித்தான்.

அவ்வம யத்தோ ரரிவையப் புலியை அருகுறக் கொடுவந்து விடலங்
கொவ்வையங் கனிவாய்க் குமரிமாதேவன் குளிர்முகநோக்கியெனத்தா
அவ்விய மறையிப் புலியெளிபாள் செயருந்தவச் சாலையைக்காத்துச்
செவ்வின் வணங்கி யுய்திறநாடித் திரமுதவிருந்ததுமாதோ. (உஉ)

ஆதலின் மேலாக் கணுதிப னுக்கி யருள்பெறு நந்தியோடுலக
மோதரு மெழில்சே ருவனளகக்காத்தங் குறைதரு பேறினைநல்காய்
ஆதியே யெனலு மிறையவனருள வக்கமார் கஞ்சகமணிந்து
சோதிமே விடுபொற் பிரம்புவை வாளுந் துலக்கிட விளங்கியதன்றே. [உஉ]

கலந்திகழ் நந்தி தன்னொடுசோம நந்தியென் றமரருமொழியப்
பொலந்திக ழுரிய வுளளகவாயில் பொருங்கியீற் றிருந்ததாலென்றுங்
குலந்தவ மிவற்றிற் குறைந்தவ ரேனுங் கோதிலார்மகிழ்வறநடந்தால்
தலமதிப்பரிந்து கூறுவ ரவர்கொல் தக்கவர் கேட்டருள் கொழிப்பார். [உஉ]

வேறு

கற்றை வாரசடைக் கண்ணுதல் பூக்கழ வெடுத்துச்
சுற்று பவுர்கொள் தாயவன் புலிக்கருள் புரிந்த
பெற்றி கூறினும் பீடுசர் லோரிருநாகக்
கொற்ற வேந்தர்செய் தொண்டினை யன்பொடு குறிப்பாம். [உஉ]

ஆகப்படலம் அக்குந் திருவிருத்தம் உஅள.

அசுவதர கம்பாப் பாலம்.

சேறு

காசிப முனிமனந்த கத்தர வென நுகை
வாசுகி சேட ன்வன மணிநாக வேனொடுகதிசன்
மூசிக னாநா சுக முகதேரா வுடனாவின்
பேசுகாங் கொடண் சங்க பண்ட னா மகாசிபாரு. (க)

தக்ககம பளனோ டசுவ தரணமுத லானநா
மக்களே யினிதிவின் றுண் மாடகம் புரிநனனோகன்
தக்கவ ராய்ப்பாடாந் தரணியான் லுலகமல்லாம
புக்கின ராசுபூண்டா புவரீசு கண் மல்கவாழிசா. (உ)

புவனங்கள் புகழுவாழ்பு பொருத்துமி நாகர் தம்மிற்
தவருண மிருந்தவசுவ தரணரை யொழிசபைநகோ
டவிர்மலாப் பணையல் தாகடு மணிகொளகம பாணின்னோகன்
நகையறு தலநிதியறி நலநகனை நாடலாரா. (உ)

உடலினைப் பெறின்மே லான வுணர்ச்சபெறு தயர்வறாரேல்
புடவியி லெழும்பீ மற்பு ம்புய விலந குதிச சுகினறு
மடிவதைப் பொருகரா லவவணம்புகி துறா கிக்கால
முடிவுற வவலமாகா முயற்சலான தியரறுகோமால். (ச)

பணசயற நிலைகொள் கோடு பறவைபுச் சுறுகண்பாவும்
விசனமா யபூசேயாதி வீணைநன் மிடற்றுப் பாட்டி
னிசைகளான் மயங்கி புள்ள மெகறுஞ் செலு கதாடுதன்றல்
வசையறு கானவித்தை வளப்பமே வுடனெ றுப்நாா. (சு)

சேறு.

அருமைசே ராசுவிசையினிற் றோர்சகி யடைந்தநா சதன றனை யன்மீ
குருவெனப் பணிவுற் றநுந்தவக் கொழுந்தே கொடிய கானவிக்கையினைத்
தெரிநரவடி களிடமேழுந்தனமாற் றிருவுள மிரககிபாட் கொண்டு
தெருமா லாவிச் சிற்றடியென்க டெளிநர வருள்கவென் றிரகதார். (சு)

சினவரிக் குருளை பொருவுமவ விருவர் செழுமுழுமதி வுதனத்தை
முனிவர னினிதினோக்கி றுக்கினர்ச்சி முற்றிலு மறிநுனனெருவன்
முனிவிரி வகல மட்டிலும்படரும் வண்மைசே ரிங்விசைதுணுக்கவே
கனைகடற் பெருக்கு சிறிதலவிதனைக் கற்றிடப்பலபகல் கடரியும். (எ)

முந்தையா னீர்தக் கீதத்தைவிடும் ஞாசகித நஞ்சுநகம்புரிந்தேன்
சந்தையாமை சொத்திராவஸாயில் சாபத்தால் கூடிக்பாநா கான
வித்தகலிலிடம் டேய்யலசயிலை புணாக ஸென்னைரு விண்ணொழிபெழுவம்
வந்தலைபுரித்தக உலையினிற் கழுவண் உலையா உலையுடை உலையென்(அ)

அவ்விரி சழுவைக் கூகைபா புணா யரக்கைத் தூர்நைம்பது பருகித்
செவ்விலி துணைத்த வறியுடை ஓவகண் செழுமனை முகப்பிரத் தெரிப்பான்
ஒவ்வீர சயாத்தே தீதறுமியுண்ண வுலப்பிற மாமுனிபுகன்றான
அவ்வயி மெய்கா னீர்தினிற் கீத கூடைப்பரு மைக்கொலா மாய்ந்தார். (க)

சம்புரு மணங்கா னுரதமுளிகண் டுளபணித் தவன்விடை பெற்று
நம்புருக கூணைவக்கள நன்னுடும் நல்லிமைப் புலவர்களான
இயபுரு டர்கள்கற் தருவாகின்காரர்பார் டோதிப்பல வாணடேர்த்தபார்
தும்புரு வுழைச்சென் டைத்தனை னைப்புக் கூடகநூல் கூடுகொப்புகன்றான்

நல்லவெற்கப் பெற்றவகவிரண்டு தாகமன்னகர்களுந் தேதக்
கல்லிரின் பாற்கற் திடவெளிப்பாங்கள் கருநிலைகொ மனைத் தாழ்த்து
சொல்லதை யுரித்த தும்புரு மகிழ்ந்து சொர்வாப் பயிலுமி னெண்ணச்
செல்லகன் பலலாண்டருந் கருத்து திருத்தக னடைத்துசென் னைரால்.

வேறு.

கிலைமடத்தைச் சொருகிக் கப்ப டச்சென்று மாமகளைக்கொன்று
முலைமடந்தையி னடிபெறு மரியவர் முகமிசை யினைக்கெட்டுக்
கிலைமடநதைவி கமிலெயன்னைதுடக் கருகினினைத்தயருவாழ்
கிலைமடந்த பாண்சைபழுவை மெனக்கடிதினி னடைநதாரால். (கஉ)

வேறு.

பொருந்த வண்ணனுழாக வரசாரிநு கருமண்பு டுண்டுருட்டுப்
பெருந்தவள வண்செவ வனப்பாக ஓவலகுபுக்கிப் பெருமனொன்ற
அருந்தவள வனசுலர்ப் பூம்பொருட்டி லமுதவடி வழுதநாகி
ஓருந்தவளர் தருகருனை யிசைமகளை விநிகளிக்க வினிதுகண்டார். (கஉ)

வேறு.

பம்புகரு கக்கடவுள் சங்காழி பெற்றவரி பைங்கா னிருக்குமகவான்
கங்காணமுற்றவ னுந்தேவி நிற்பெருமை கண்காண நின்றறிவாரால்
நங்கா யுனைத்தவிர் வெங்கோடினுந்தயைசெய் நண்காணசத்தியிலோ
கொங்கே யுருத்துவிரி வெண்டாமரைத்தவிசு கொண்பே யிருக்குழைமே. (கஉ)

எவளோ படிக்கிற முனமேனி பெற்றிடுவ எவளோ வெளுத்தவுடையாள்
எவளோ மறைக்கிழவ னெழினாவி னுற்றருள்வ எவளோகலைக் குரிமையாள்
எவளோ திருக்கைகொள் விசையாழி னைப்பெறுவ எவளோ யிசைக்குழுத
அவளோ சொலநகரிய குணமேன்மை பெற்றிடுவ எவளேயெமக்கருள் [ல்வி
[செய்வாள்.

தேவ.

என்றினைய பலதுதி எரியம்புமிரு காலகண்மே லிருகண்சாத்தி
வென்றிதரு நாகநாட் டிறையீர்நீ ரினிமையிசை லிருப்பமுற்றீர்
சென்றுபல பகலரிய புலவரிட மும்பயின் நீர் சிறப்பாயின்னும்
நன்றுதெரி யப்புதுந்தீ ருணர்ச்சிகொடு தேர்மினென நவிறலுற்றாள். (கக)

திருமருவு பேர்மகரஞ் சகோடமுஞ்செங் கோடென்னச் செப்புநான்கு
பொருவருநல் யாழ்நரம்பைப் பண்ணல்பரி வட்டணையும் புகன்றபின்னர்
அருமைபெற வராய்தல் நைவாலுஞ் செலவுவினோ யாட்டுக்கைமூழ்
மருவில்குறும் போக்கென்னுங் கலைத்தொழில்க னெட்டென்னும் வகையுணர்
[த்தி.

மெல்லியகை விரல்கணரம் பினின்வார்தல் வடித்தலதன் மீதிலுந்தல்
சொல்லுறழ்த லுருட்டலொடு தெருட்டலள்ளல் பட்டடையின் நெருகுதியான
நல்லிசையின் கரணங்க னெட்டொடு சரீரவினோ நயமுணர்த்தித்
தொல்லுலகின் வருமிசையின் ரிறங்கனெலாம் வழுவாமற் சொலிப்பின் போர்
[நாள்.

இகைமாபி னுணர்க்கமுறை யுணர்ச்சிபெறு தவந்துறையீ ரினையாமோடு
மிசைவுபெறப் பாடுமினென் றிசைமடங்கை திருவாக்கி னினிதிடுநுதத்
திசைபரவு மசுவதரன் கம்பளனென் போர்வணக்கிச் செறிந்துவண்டு
நசைபெறுபு வணிகோட்டி யாழிடந்த ழீஇரிசைத்தார் நயக்குலாவ. (கக)

இடையினொடு பிங்கலையி னியக்கமிகந் தாதாரத் திருந்தேயுச்சி
படவியக்கி நெஞ்சுமிட துடனாக்கு மூக்குறடி பல்லுஞ்சென்னி
யிடமெடுத்தல் படுத்தலொடு நவிதலுங்கம் பிதங்குடில மெனவேசொல்ல
துடனோலிய முருட்டொடுதாக் கெனுமவினைப்பா லுள்ளாள வுயர்வுதெங்க.

அறுபதத்தின் ருரிகஞ்ச நாதமுழ வின்முழக்க மருவியோசை
யுறுவெருகு புணர்ச்சிகுழை யிலைவீழ்ச்சி வலம்புரியின் னொலிமீன்கொத்திப்
பறவையுயர் வானிலையென் றின்னிசைதூ லாழிதுறை பலகண்டுற்ற
வறிஞ்சுதூரம் பரவசமா யசமகிழ்ந்து வினவிவிற்க வன்புரிடி. (கக)

மலமஞ்சளாக கூடற்புரணம்.

கண்கணிமை யாதுபுரு நிமிராத பற்றெரியா களம்விம்மாது
வண்மைபெறு வாய்திறவா தியற்றவித்த யாவையென வுண் டு னா யார்
தண்மைபெறு மிட றுநாம் பொலியின்று மொன்றிபழு தக்காலென்ன
பண்கணயஞ் செவிவாயிற் பாய்ந்துமனக் கிளாசெயுதற் பாடிஞாந். ' (உஉ)

வேறு

அந்த வெவ்வேயி னாமமைநங் கலேமக னாருளின்
சிந்தை கொண்மிசை புரியவர் செழுமுக நோக்கி
மைம்நீர் ரிசை வழிமுறை தெரிந்தவ ரானீர்
உந்த நன்னக ரையுமினீ டியபுக ழோங்கி.

(உரு)

ஆசிரியர் உம்மைத் திருமல ரடியை
மடசி லாதபா தல், தல் வுரமா மன்னர்
வாச மேவுவெண் சலசீக சரமிசைமருவு
தேச லாவடுசொல் மங்கைபால் விடைகொடு சென்றா. (உச)

செல்லு மாற்றிடைச் செல்வாக் ளிருவருஞ்சிறந்த
தல்லி வாணியி னாருளினு லின்னிசை தரித்தோதாம்
நல்ல வவவிசை பயன்பட யூனெதிச சடைபோன்
புல்லு நற்றலம் பாடுவம யாழொடு புகழ்த்து. (உரு)

பாட்டாளித்திராணி மூலம் பா.லா.தேர் புயகதும்
கோட்டமில்லாணம் (நாடு) ரகரணியிற் (நாடு)
கோட்டமில்லாணம் (நாடு) ரகரணியிற் (நாடு)
கோட்டமில்லாணம் (நாடு) ரகரணியிற் (நாடு)

கொங்கு நாட்டிடைப் பதிபல தொழுது வெள்ளிடையோன்
 றங்கு தானமான் விகிர் தமா புரியின்ச சாரத்
 னுக்க நாகர்க ளனுக்கு முனி வருளு ஈரநுந்
 தங்கு தாபதர் தொகுதியு மாறுநீன் தடமும். (உ௭)
 லேறு.

வேறு.

காம ரங்கள் கனிதர வோங்குகிழி
காம ரங்கள் கனிதர வோங்குகிழும்
தாம லாக்குவஞ் சாரும் தடமெலார்
தாம லாக்குவஞ் சாரும் தடமெலாம்

(உஅ)

காணக்கேசர மாமணுவ கண்ணிடும்
காணக்கேசர மாமணவ கண்ணிடும்
வானத்தாடு வளப்பணை மேலிடும்
வானத்தாடு வளப்பணை மேலிடும்.

(உக)

கதலி வண்டடங் காலிசை காட்டிதும்
கதலி வண்டடங் காலிசை காட்டிதும்
மதுகொள் பூவின் மனமுறு நந்தனம்
மதுகொள் பூவின் மனமுறு நந்தனம்.

(௧௦)

வேறு.

ஆய்தல் செய்யுட் களையினோர் ஆய்தல் செய்யுட் களையினோர்
தோய்தல் கள்வன் கோடரமார் சோய்தல் கள்வன் கோடரமார்
காய்தல்தடங் களிற்றினையே காய்தல்தடங் களிற்றினையே
தோய்தல் கனிமுலையமுது தோய்தல் கனிமுலையமுது.

(௧௧)

வேறு.

பழமருந்தியுங் காய்கனி யருந்தியும் பழுத்த
தழையருந்தியுஞ் சருகினை யருந்தியும் தண்ணீர்
விழவருந்தியும் வாயுடைய யருந்தியும் விழவு
கழியின்மூ மாதவம்புரி வோர்பல கணத்தார்.

(௧௨)

ஊசி மீதுகாற் பெருவிர னுதியுற ஐன்றி
வாசி நேர்பெற பிரமார் திரத்துற வளைத்தப்
பூசி யீசனை யிகயதா மரைதனிற் பொருந்தி
பாச நீங்கிடத் தவம்புரி முனிகுரர் பலரால்.

(௧௩)

நாக மனைனர்க ளிருவரு மிகைகண்டு நாடு
மோக நாகமுக கழுவுகிற் றுற்றினின் மூழ்கி
ஆக மத்துறை வினையெலா மொழுங்குற வாகறி
தோகை பாதிய னுலயந் தொழமணந் தொடர்ந்து.

(௧௪)

இருகரஞ்சிர மீதுறக்கப்பினோக் கிழிநீர்
ரருவிவாத்தர வுடலெலாம் பொடிப்ப நாவயரப்
பொருவி னீணதிச் சடையனே முக்கணற்பொருளே
அருளின் மேனியோ யெனத்துதித் தாலயமடைந்தார்.

(௧௫)

பிறப்பிதப்பறு பெற்றினோ யுதவிடு பெம்மான்
சிறப்புறுத்திரு வடிவினை யிருகணுந் தெவிட்டா
துறப்பெருங்கண னோக்கிநாண் மலரினமுகுத்து
வெறுப்புக்கிட விழுந்தெழுந் தமலனைவேண்டி.

(௧௬)

விலக்கல் கட்டடபே யோசையும் வெடிஞரால் கடத்தல்
வலங்கு சாகத்தினெலியு மேலொருக்கறு நழுவுல்
இலங்கு தானத்தி னழுவுத லென்னுமோரெட்டுக்
கலங்கு குற்றக்க ளின்றி மூவியைநிறு களிந்து.

(௧௭)

பஃநீர்ப்பட விரிவுறு மிசைவகை பலவுஞ்
 சஃநீர்ப்படு மொண்ணாம் பிடையெழுச் செய்து
 விஃநீர்ப்படு மிடச்செல்லி யமைவுற விளங்கி
 நஃநீர்ப்படப் பாடினார் தேவகா னத்தால்.

(உஅ)

வேறு.

தேவரிமதி பூநினைதி சேவாகாழ மெறிந்து

செய்ய செஞ்சடை யத்தனைபரி சுத்தனே நடனத்தனே
 காத சூதலி நோத போதக நாநனை மலர் பாத்தனே
 நடுநடுக்கிடு சிழவன் மகிழ்வுறநனை யுதைதருநீதனே

வேத நெடுநிடு மாதுகணவறு வேறையென செயும்வாதிடை

வெருவ வொருகனல் வரையெனும் படிமேலெழும்பிய சோதியே
 பேதை மதியினர் காநலுறுகிற பேறுமுதவிடு பிரபுவே

பெருமைநீடுமு னருமைபெறுமருள் பிரியமாய்த்தர வருவையே. (உக)

வேறு.

இருவ ருந் திரு முனினிற் யாழ்தழீஇ மனங்ககாந்து

பெருகுமா தாவாற் பாடப் பிஞ்ஞகனருள் சுரந்து

மருவறு செங்கணேற்று வாகனத் தம்மையோடு

தரிசன மளித்தார் நாகர் சயசயபோற்றி யென்று.

(உய)

அத்தா சரணம் மமலாசரணம்

நித்தா சரணம் நிமலா சரணம்

முத்தா சரண முதலே சரணம்

சத்தா சரணம் நனியே சரணம்.

(சக)

அருவே சரணம் அமலா சரணம்

உருவே சரணம் உணர்வே சரணம்

திருவே சரணம் தெனியே சரணம்

ருருவே சரணம் கோவே சரணம்.

(சஉ)

வேறு.

ஆற்றுப் பெருக்கொடுசெவ் வந்திப்பிறைக் கொழுந்தும்

நீற்றுப் பொலிவுமுள நின்மலா போற்றியரி

சேற்றுக் கமலமெழிற் செங்கணையுந் தூவியபோ

தேற்றுப் புறத்துவரு மிறைவா நின்ருள் போற்றி.

(சஉ)

வேறு.

எனவேபல துறியேரநிடு பிருநாகரை யிதையும்
மனமேதுபு கலுமின்னென மறைபாடி முத்தலை
வனமேவுமுனதுபாதமெம் மனவாதன மிசையே
தினமேவிடு வாமேயருள் சிவசக்கரநாமம்.

(சச)

இங்ஙனம் வேண்டென்ன வியம்பிடு மன்பர்தம்மைக்
கொல்லை வாயமுதச்செவ்வி கோமகனினிது கோக்கிச்
செவ்விய தொண்ட ரோடுஞ் சிந்தையி லெண்ணங்கொண்ட
திவ்விய வாமனித்தேஞ் சென்னினென் நிவறமலந்தந்தார்.

(சஇ)

வேறு.

சறை யிடற்றிதை கரக்கக் கட்செவித்தலைவரந்த
பிறைமுடிப் பிராணவாழ்த்திப் பிரித்தவரவ சன்பாக
உறைதரு நகரமெய்தி யொள்ளிய விசைபொருந்த
இறைவனைப் பாடிவாழ்பே ரின்பத்தில் வாழ்ந்தாரிப்பால்.

(சக)

வேறு.

திருக்கையிற் கலமமர்செய் தண்கடல்குழ் குவலயத்திற்
நெந்த வீரச்
செருக்கையடி வறுசெவ்வப் பெருக்கையிகப் படைத்தறத்தார்
செங்கந்தாங்கும்
இருக்கையிருந் தரசியற்று குவலயா சுவப்பெயர்கொ
ளேந்தலுன்னத்
திருக்கையற்றுக் கொடுக்கையற்றுத் திருத்தவத்தோ ராசெசொலச்
செழித்துவாழ்ந்தான்.

(சஈ)

நாணமட மச்சமொடுபயிர்ப்பெனுந் குணமியைந்து
நறுமுதநென்னும்
வாணகைப்பு மடந்தைதிருவழிகொண்ம தாலசைப்பேர்
மடநல்லாளிப்
பெணுமில்லா னெனப்படைத்திவ் வுடலுயிர்போலெஞ்ஞான்றும்
பிணைந்துவாழ்வான்
குணமவா வறுமெழிலான றரியலருக் கசனியெனு
மாண்மைமிக்கான்.

(சஅ)

